

Dziennik Urzędowy C 165

Unii Europejskiej

Tom 49

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

15 lipca 2006

Zawiadomienie nr	Treść	Strona
	I <i>Informacje</i>	
	Trybunał Sprawiedliwości	
	TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI	
2006/C 165/01	Sprawa C-197/03: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 11 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 69/335/EWG — Artykuły 10 i 12 — Podatki pośrednie od gromadzenia kapitału — Zasady prawa wspólnotowego dotyczące zwrotu nienależnego świadczenia)	1
2006/C 165/02	Sprawa C-290/03: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 4 maja 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez House of Lords — Zjednoczone Królestwo) — Diane Barker (FC) przeciwko London Borough of Bromley (Dyrektywa 85/337/EWG — Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia na środowisko naturalne — Przedsięwzięcie „Crystal Palace” — Przedsięwzięcia wchodzące w zakres załącznika II do dyrektywy 85/337 — Zezwolenie udzielone w wieloetapowym postępowaniu)	1
2006/C 165/03	Sprawa C-397/03 P: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 maja 2006 r. — Archer Daniels Midland Co. i Archer Daniels Midland Ingredients Ltd przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek lizyny syntetycznej — Grzywny — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien — Zasada niedziałania prawa wstecz — Zasada non bis in idem — Równość traktowania — Obrót, który może zostać wzięty pod uwagę)	2
2006/C 165/04	Sprawa C-459/03: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 30 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawie morza — Część XII — Ochrona i zachowanie środowiska morskiego — System rozstrzygania sporów ustanowiony w konwencji — Postępowanie arbitrażowe wszczęte w ramach tego systemu przez Irlandię przeciwko Zjednoczonemu Królestwu — Spór dotyczący zakładu MOX w Sellafield (Zjednoczone Królestwo) — Morze Irlandzkie — Art. 292 WE i 193 EA — Zobowiązanie do nie poddawania sporów dotyczących wykładni lub stosowania traktatu procedurze rozstrzygania innej niż w nim przewidziana — Umowa mieszana — Kompetencja Wspólnoty 1157 — Art. 10 WE i 193 EA — Obowiązek współpracy)	2

2006/C 165/05	Sprawa C-508/03: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 4 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dopuszczalność — Przedmiot sporu — Jurysdykcja sądów krajowych — Bezprzedmiotowość skargi — Pewność prawa i uzasadnione oczekiwania wykonawcy — Dyrektywa 85/337/EWG — Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia na środowisko naturalne — Przedsięwzięcie „White City” — Przedsięwzięcie „Crystal Palace” — Przedsięwzięcia wchodzące w zakres załącznika II do dyrektywy 85/337 — Obowiązek poddania ocenie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko — Ciężar dowodu — Transpozycja dyrektywy 85/337 do prawa krajowego — Zezwolenie udzielone w wieloetapowym postępowaniu)	3
2006/C 165/06	Sprawa C-98/04: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 4 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 85/337/EWG — Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia na środowisko naturalne — Brak wniosku o zezwolenie oraz oceny przed realizacją przedsięwzięcia — Niedopuszczalność skargi)	3
2006/C 165/07	Sprawa C-169/04: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 4 maja 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez VAT and Duties Tribunal, London — Zjednoczone Królestwo) — Abbey National plc (interwenient: Inscape Investment Fund) przeciwko Commissioners of Customs & Excise (Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 13 część B lit. d) pkt 6 — Zarządzanie funduszami powierniczymi — Zwolnienie od podatku — Pojęcie „zarządzania” — Funkcje depozytariusza — Upoważnienie do wypełniania obowiązków w zakresie zarządzania administracyjnego)	4
2006/C 165/08	Sprawa C-221/04: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 18 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory — Ochrona gatunków — Polowanie z użyciem wnyków na prywatnych terenach łowieckich — Castilla y León)	4
2006/C 165/09	Sprawa C-340/04: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 11 maja 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Włochy) — Carbotermo SpA, Consorzio Alisei przeciwko Comune di Busto Arsizio, AGESP SpA (Dyrektywa 93/96/EWG — Zamówienia publiczne na dostawy — Udzielenie zamówienia bez przetargu — Udzielenie zamówienia na rzecz przedsiębiorstwa, którego instytucja zamawiająca jest akcjonariuszem)	5
2006/C 165/10	Sprawa C-343/04: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 maja 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof -Austria) -Land Oberösterreich przeciwko ČEZ, a. s. (Konwencja brukselska — Artykuł 16 pkt 1 lit. a) — Jurysdykcja wyłączna w sprawach, których przedmiotem są prawa rzeczowe na nieruchomościach — Powództwo o zaniechanie immisji, względnie wyeliminowanie ryzyka immisji oddziałujących na nieruchomość przygraniczną, powodowanych przez elektrownię atomową położoną na terytorium państwa sąsiadującego z państwem, w którym położona jest nieruchomość — Brak możliwości zastosowania)	5
2006/C 165/11	Sprawa C-372/04: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 16 maja 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Civil Division) (Zjednoczone Królestwo)) — Yvonne Watts, The Queen przeciwko Bedford Primary Care Trust, Secretary of State for Health (Zabezpieczenie społeczne — Krajowy system opieki zdrowotnej finansowany ze środków państwowych — Koszty medyczne poniesione w innym państwie członkowskim — Artykuły 48 WE-50 WE i art. 152 ust. 5 WE — Artykuł 22 rozporządzenia (EWG) nr 1408/71)	6
2006/C 165/12	Sprawa C-384/04: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 11 maja 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) — Zjednoczone Królestwo) — Commissioners of Customs & Excise, Attorney General przeciwko Federation of Technological Industries (Szósta dyrektywa VAT — Artykuły 21 ust. 3 i art. 22 ust. 8 — Przepisy krajowe służące zwalczaniu oszustw — Solidarna odpowiedzialność za zapłatę podatku VAT — Ustanowienie zabezpieczenia płatności podatku VAT, do którego zobowiązany jest inny podmiot)	7

2006/C 165/13	Sprawa C-416/04 P: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 11 maja 2006 r. — The Sunrider Corp. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Artykuł 8 ust. 1 lit. b), art. 15 ust. 3 i art. 43 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego VITAFRUIT — Sprzeciw właściciela krajowego słownego znaku towarowego VITAFRUT — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Dowód na wyrażenie przez właściciela zgody na używanie wcześniejszego znaku towarowego — Podobieństwo towarów)	8
2006/C 165/14	Sprawa C-431/04: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 4 maja 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Massachusetts Institute of Technology (Prawo patentowe — Produkty lecznicze — Rozporządzenie (EWG) nr 1768/92 — Dodatkowe świadectwo ochronne dla produktów leczniczych — Pojęcie „mieszaniny aktywnych składników”)	8
2006/C 165/15	Sprawa C-509/04: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 maja 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Magpar VI BV przeciwko Staatssecretaris van Financiën (Podatki pośrednie od gromadzenia kapitału — Dyrektywa 69/335/EWG — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i bb) — Podatek kapitałowy — Zwolnienie — Warunki — Zachowanie nabytych udziałów przez okres pięciu lat)	9
2006/C 165/16	Sprawa C-11/05: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 11 maja 2005 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te Amsterdam — Niderlandy) — Friesland Coberco Dairy Foods BV, działająca pod nazwą „Friesland Supply Point Ede” przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Noord/kantoor Groningen (Wspólnotowy kodeks celny — Procedura przetwarzania pod kontrolą celną — Oddalenie wniosku o wydanie pozwolenia na przetwarzanie pod kontrolą celną przez krajowe organy celne — Wiążący charakter rozstrzygnięć komitetu kodeksu celnego — Brak — Właściwość Trybunału do orzekania o ważności tych rozstrzygnięć w trybie art. 234 WE — Brak — Wykładnia art. 133 lit. e) kodeksu celnego — Wykładnia art. 502 ust. 3 i art. 504 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 — Globalna ocena wszystkich okoliczności towarzyszących wnioskowi o wydanie pozwolenia)	10
2006/C 165/17	Sprawa C-122/05: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 18 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa — Dyrektywa 2003/87/WE — System handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych — Brak transpozycji w przewidzianym terminie)	10
2006/C 165/18	Sprawa C-286/05: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 4 maja 2006 r. (wniosek Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Niemcy o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) — Reinhold Haug przeciwko Land Baden-Württemberg (Ochrona interesów finansowych Wspólnot Europejskich — Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2988/95 — Zwrot pomocy wspólnotowej — Retroaktywne stosowanie łagodniejszej kary administracyjnej)	11
2006/C 165/19	Sprawa C-354/05: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 18 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2003/55/WE — Rynek wewnętrzny gazu ziemnego)	11
2006/C 165/20	Sprawa C-215/05P: Odwołanie wniesione w dniu 21 marca 2005 r. przez Théodoros Papoulakos od postanowienia wydanego przez Sąd Pierwszej Instancji (pierwsza izba) w dniu 26 listopada 2001 r. w sprawie T-248/01 Théodoros Papoulakos przeciwko Republice Włoskiej i Komisji Wspólnot Europejskich	12

2006/C 165/21	Sprawa C-180/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Wien (Austria) w dniu 7 kwietnia 2006 r. — Renate Ilsinger przeciwko Martin Dreschers (zarządca majątku Schlank & Schick GmbH w upadłości)	12
2006/C 165/22	Sprawa C-188/06 P: Odwołanie wniesione w dniu 12 kwietnia 2006 r. przez Schneider Electric SA od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 31 stycznia 2006 r. w sprawie T-48/03 Schneider Electric SA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	13
2006/C 165/23	Sprawa C-189/06 P: Odwołanie wniesione w dniu 13 kwietnia 2006 r. przez TEA-CEGOS, SA i Services techniques globaux (STG) SA od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 14 lutego 2006 r. w sprawach połączonych T-376/05 i T-383/05 TEA-CEGOS, SA, STG SA i GHK Consulting Ltd przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	13
2006/C 165/24	Sprawa C-191/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Lecce — Sezone distaccata di Gallipoli w dniu 4 kwietnia 2006 r. — postępowanie karne przeciwko Aniello Gallo i Gianluce Damonte	14
2006/C 165/25	Sprawa C-193/06 P: Odwołanie wniesione w dniu 24 kwietnia 2006 r. przez Société des Produits Nestlé SA od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 22 lutego 2006 r. w sprawie T-74/04 Société des Produits Nestlé SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), interwentent: Quick restaurants SA	14
2006/C 165/26	Sprawa C-197/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van koophandel Hasselt (Belgia) w dniu 3 maja 2006 r. — Confederatie van immobiliën-boroepen van België VZW i Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars przeciwko Willem van Leuken	15
2006/C 165/27	Sprawa C-198/06: Skarga wniesiona w dniu 2 maja 2006 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga	15
2006/C 165/28	Sprawa C-200/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Bruxelles w dniu 4 maja 2006 r. w sprawie Raffinerie tirlémontoise SA przeciwko Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)	16
2006/C 165/29	Sprawa C-201/06: Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej	16
2006/C 165/30	Sprawa C-205/06: Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii	17
2006/C 165/31	Sprawa C-210/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szegedi Ítéltábla (Węgry) w dniu 5 maja 2006 r. — Cartesio Oktató és Szolgáltató Bt.	17
2006/C 165/32	Sprawa C-211/06 P: Odwołanie wniesione w dniu 9 maja 2006 r. przez Hertę Adam od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 22 lutego 2006 r. w sprawie T-342/04 Herta Adam przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	18
2006/C 165/33	Sprawa C-216/06: Skarga wniesiona w dniu 11 maja 2006 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii	19
2006/C 165/34	Sprawa C-218/06: Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga	19
2006/C 165/35	Sprawa C-219/06: Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga	19

2006/C 165/36	Sprawa C-222/06: Skarga wniesiona w dniu 16 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej	20
2006/C 165/37	Sprawa C-223/06: Skarga wniesiona w dniu 16 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga	20
2006/C 165/38	Sprawa C-224/06: Skarga wniesiona w dniu 16 maja 2006 r.— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii	21
2006/C 165/39	Sprawa C-226/06: Skarga wniesiona w dniu 17 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej	21
2006/C 165/40	Sprawa C-227/06: Skarga wniesiona w dniu 17 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii	21
2006/C 165/41	Sprawa C-235/06: Skarga wniesiona w dniu 24 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii	22
2006/C 165/42	Sprawa C-236/06: Skarga wniesiona w dniu 24 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga	22
2006/C 165/43	Sprawa C-237/06 P: Odwołanie wniesione w dniu 28 maja 2006 r. przez Guida Stracka od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (pierwsza izba) z dnia 22 marca 2006 r. w sprawie T-4/05 Guido Strack przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	23
2006/C 165/44	Sprawa C-21/05: Postanowienie prezesa szóstej izby Trybunału z dnia 15 lutego 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej	23
SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI		
2006/C 165/45	Sprawa T-279/03: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 10 maja 2006 r. — Galileo International Technology i in. przeciwko Komisji (Skarga o odszkodowanie — Pozaumowna odpowiedzialność Wspólnoty — Wspólnotowy projekt systemu radionawigacji satelitarnej (Galileo) — Szkoda, na którą powołują się właściciele znaków towarowych i nazw handlowych zawierających wyraz „Galileo” — Odpowiedzialność Wspólnoty w braku bezprawnego zachowania jej organów — Nienormalny i szczególny charakter szkody)	24
2006/C 165/46	Sprawa T-93/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 17 maja 2006 r. — Kallianos przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Urzednicy — Potrącenia z wynagrodzenia — Świadczenie alimentacyjne w ramach postępowania rozwodowego — Wykonanie orzeczenia sądu krajowego)	24
2006/C 165/47	Sprawa T-95/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 17 maja 2006 r. — Lavagnoli przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Urzednicy — Sprawozdanie z oceny — Prawdliwość postępowania w sprawie oceny — Wykonywanie funkcji przedstawiciela pracowników i związków zawodowych — obowiązek uzasadnienia — Skarga o stwierdzenie nieważności postępowania i uchylenie decyzji)	25
2006/C 165/48	Sprawa T-331/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 10 maja 2006 r. — R przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Urzednicy — Powołanie — Zaklasyfikowanie do grupy zaszerogowania — Art. 31 ust. 2 regulaminu pracowniczego)	25
2006/C 165/49	Sprawa T-395/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 10 maja 2006 r. w sprawie Air One przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Transport lotniczy — Skarga do Komisji — Brak zajęcia stanowiska przez Komisję — Skarga na bezczynność — Termin — Dopuszczalność)	25

2006/C 165/50	Sprawa T-73/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 maja 2006 r. — Martin Magone przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Urzednicy — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga o odszkodowanie i zadośćuczynienie — Oczywisty błąd w ocenie — Obowiązek uzasadnienia — Nadużycie władzy — Molestowanie psychiczne) 26	26
2006/C 165/51	Sprawa T-134/05: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 2 maja 2006 r. — Belgia przeciwko Komisji (Europejski Fundusz Społeczny — Windykacja należności poprzez potrącenie wierzytelności Wspólnot — Przedawnienie — Odsetki za zwłokę — Skarga o stwierdzenie nieważności — Zarzut niedopuszczalności — Akt podlegający zaskarżeniu — Niedopuszczalność) 26	26
2006/C 165/52	Sprawa T-398/05: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 maja 2006 r. — Tesoka przeciwko Europejskiej Fundacji na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy (FEACVT) (przekazanie Sądowi do spraw Służby Publicznej) 26	26
2006/C 165/53	Sprawa T-42/06 R: Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 maja 2006 r. — Gollnisch przeciwko Parlamentowi (Środki tymczasowe — Akt Parlamentu — Ochrona immunitetu członka Parlamentu — Wniosek o zawieszenie wykonania — Dopuszczalność) 27	27
2006/C 165/54	Sprawa T-130/06: Skarga wniesiona w dniu 3 maja 2006 r. — Drax Power i in. przeciwko Komisji 27	27
2006/C 165/55	Sprawa T-131/06: Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2006 r. — Sonia Rykiel Création et Diffusion de Modèles przeciwko OHIM — Cuadrado (SONIA SONIA RYKIEL) 28	28
2006/C 165/56	Sprawa T-132/06: Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2006 r. — Gorostiaga Atxalandabaso przeciwko Parlamentowi 28	28
2006/C 165/57	Sprawa T-134/06: Skarga wniesiona w dniu 11 maja 2006 r. — Central przeciwko OHIM — Pages Jaunes (słowny znak towarowy PAGESJAUNES.COM) 29	29
2006/C 165/58	Sprawa T-135/06: Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2006 r. — Al-Faqih przeciwko Radzie 29	29
2006/C 165/59	Sprawa T-136/06: Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2006 r. — Sanabel Relief Agency przeciwko Radzie 30	30
2006/C 165/60	Sprawa T-137/06: Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2006 r. — Abdrabbah przeciwko Radzie 30	30
2006/C 165/61	Sprawa T-138/06: Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2006 r. — Nasuf przeciwko Radzie 30	30
2006/C 165/62	Sprawa T-139/06: Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2006 r. — Francja przeciwko Komisji 31	31
2006/C 165/63	Sprawa T-140/06: Skarga wniesiona w dniu 8 maja 2006 r. — Philip Morris Products przeciwko OHIM (kształt paczki papierosów) 32	32
2006/C 165/64	Sprawa T-145/06: Skarga wniesiona w dniu 18 maja 2006 r. — Omya przeciwko Komisji 32	32
SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ		
2006/C 165/65	Sprawa F-3/05: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 15 maja 2006 r. — Schmit przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Urzednicy — Awans — Ocena — Termin na wniesienie zażalenia — Interes w działaniu — Niedopuszczalność) 33	33
2006/C 165/66	Sprawa F-13/05: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 18 maja 2006 r. — Corvoisier i in. przeciwko EBC (Personel Europejskiego Banku Centralnego — Ogłoszenie o naborze — Akt niekorzystny — Postępowanie poprzedzające wniesienie skargi — Niedopuszczalność) 33	33

<u>Zawiadomienie nr</u>	Treść (ciąg dalszy)	Strona
2006/C 165/67	Sprawa F-91/05: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 31 maja 2006 r. — Frankin i in. przeciwko Komisji (Emerytura — Przeniesienie uprawnień emerytalnych nabytych w Belgii — Oddalenie wniosków skarżących o wsparcie)	34
2006/C 165/68	Sprawa F-38/06 R: Postanowienie Prezesa Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 31 maja 2006 r. — Bianchi przeciwko Europejskiej Fundacji Kształcenia (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Wniosek o zawieszenie wykonania i o zastosowanie środków tymczasowych)	34
2006/C 165/69	Sprawa F-59/06: Skarga wniesiona w dniu 8 maja 2006 r. — Kerstens przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	34
2006/C 165/70	Sprawa F-60/06: Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2006 r. — Stump i Camba Constenla przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości	35
2006/C 165/71	Sprawa F-61/06: Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2006 r. — Sapara przeciwko Eurojust	35
2006/C 165/72	Sprawa F-62/06: Skarga wniesiona w dniu 23 maja 2006 r. — Guarnieri przeciwko Komisji	35
2006/C 165/73	Sprawa F-64/06: Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2006 r. — Bergström przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	36
2006/C 165/74	Sprawa F-65/06: Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2006 r. — Pereira Sequeira przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	36
2006/C 165/75	Sprawa F-81/05: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 13 czerwca 2006 r. — Maccanti przeciwko CESE	37

II   *Akty przygotowawcze*

.....

III   *Powiadomienia*

2006/C 165/76	Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> Dz.U. C 154 z 1.7.2006.	38
---------------	---	----

I

(Informacje)

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 11 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-197/03) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 69/335/EWG — Artykuły 10 i 12 — Podatki pośrednie od gromadzenia kapitału — Zasady prawa wspólnotowego dotyczące zwrotu nienależnego świadczenia)

(2006/C 165/01)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich [przedstawiciel: E. Traversa, pełnomocnik]

Strona pozwana: Republika Włoska [przedstawiciele: I. M. Braglia, pełnomocnik wspierany przez M. P. Gentili, avocat]

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 10 litera C dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. L 249, str. 25) — Ustawa krajowa wprowadzająca z mocą wsteczną podatek ryczałtowy od rejestracji dokumentów innych niż dokumenty założycielskie spółek oraz przewidująca dyskryminujący i ograniczający system zwrotu rocznego podatku od rejestracji dokumentów założycielskich spółek

Sentencja

1) Wprowadzając z mocą wsteczną podatki ryczałtowe niestanowiące dozwolonych podatków w formie opłat lub należności w przypadku gdy wpisy do rejestru przedsiębiorstw, od których są one pobierane spowodowały pobranie podatków, które następnie zostały zastąpione podatkami wprowadzonymi z mocą wsteczną, bez możliwości dokonania ich zwrotu na rzecz osób, które je uiściły lub w przypadku gdy wprowadzone z mocą wsteczną podatki dotyczą lat, w których nie dokonano żadnego wpisu do rejestru uzasadniającego ich nałożenie oraz przyjmując przepisy uzależniające dokonanie zwrotu podatku, który został uznany wyrokiem Trybunału za sprzeczny z prawem wspólnotowym lub którego

niezgodność z prawem wspólnotowym wynika z takiego wyroku, od spełnienia przesłanek dotyczących wyraźnie tego podatku i które są mniej korzystne od tych, które miałyby zastosowanie w przypadku ich braku do dokonania zwrotu rzeczonoego podatku Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy po pierwsze, art. 10 i 12 ust. 1 lit. e) dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału, oraz po drugie, ustanowionych przez Trybunał zasad dotyczących zwrotu nienależnego świadczenia.

2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

3) Republika Włoska zostaje obciążona trzema czwartymi całości kosztów postępowania. Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona pozostałą jedną czwartą kosztów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 171 z 19.7.2003.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 4 maja 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez House of Lords — Zjednoczone Królestwo) — Diane Barker (FC) przeciwko London Borough of Bromley

(Sprawa C-290/03) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 85/337/EWG — Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia na środowisko naturalne — Przedsięwzięcie „Crystal Palace” — Przedsięwzięcia wchodzące w zakres załącznika II do dyrektywy 85/337 — Zezwolenie udzielone w wieloletowym postępowaniu)

(2006/C 165/02)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

House of Lords

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Diane Barker (FC)

Strona pozwana: London Borough of Bromley

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — House of Lords — Wykładnia art. 1 ust. 2 oraz art. 2 ust. 1 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175, str. 40) — Niedokonanie oceny oddziaływania na środowisko przed udzieleniem zezwolenia na przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko — Obowiązek poddania przedsięwzięcia późniejszej ocenie — Budowa centrum rozrywki w Crystal Palace

Sentencja

- 1) Zakwalifikowanie danej decyzji jako „zezwoleń na inwestycję” w rozumieniu art. 1 ust. 2 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne powinno być dokonane na podstawie prawa krajowego w zgodzie z prawem.
- 2) Artykuł 2 ust. 1 oraz artykuł 4 ust. 2 dyrektywy 85/337 należy interpretować w ten sposób, że nakładają one obowiązek przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, jeżeli w przypadku wieloetapowego postępowania w sprawie wydania zezwolenia, w trakcie etapu drugiego okazuje się, że przedsięwzięcie może znacząco oddziaływać na środowisko, w szczególności z powodu jego charakteru, rozmiaru lub lokalizacji.

(¹) Dz.U. C 213 z 06.09.2003.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 maja 2006 r. — Archer Daniels Midland Co. i Archer Daniels Midland Ingredients Ltd przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-397/03 P) (¹)

(Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek lizyny syntetycznej — Grzywny — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien — Zasada niedziałania prawa wstecz — Zasada non bis in idem — Równość traktowania — Obrót, który może zostać wzięty pod uwagę)

(2006/C 165/03)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Archer Daniels Midland Co. i Archer Daniels Midland Ingredients Ltd [Przedstawiciele: adwokat C.O. Lenz oraz E. Batchelor, L. Martin Alegi i M. Garcia, solicitors]

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot [Przedstawiciele: R. Lyal, działający w charakterze pełnomocnika oraz J. Flynn, QC]

Przedmiot

Odwołanie wniesione przeciwko wyrokowi Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 9 lipca 2003 r. w sprawie T-224/00 Archer Daniels Midland i Archer Daniels Midland Ingredients przeciwko Komisji, oddalającego w części skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2001/418/WE z dnia 7 czerwca 2000 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE oraz art. 53 porozumienia o EOG (sprawa COMP/36.545/F3 — Aminokwasy) lub o obniżenie kwoty nałożonej w tej decyzji grzywny

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Archer Daniels Midland Co. i Archer Daniels Midland Ingredients Ltd zostają obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 275 z 15.11.2003

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 30 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii

(Sprawa C-459/03) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawie morza — Część XII — Ochrona i zachowanie środowiska morskiego — System rozstrzygania sporów ustanowiony w konwencji — Postępowanie arbitrażowe wszczęte w ramach tego systemu przez Irlandię przeciwko Zjednoczonemu Królestwu — Spór dotyczący zakładu MOX w Sellafield (Zjednoczone Królestwo) — Morze Irlandzkie — Art. 292 WE i 193 EA — Zobowiązanie do nie poddawania sporów dotyczących wykładni lub stosowania traktatu procedurze rozstrzygania innej niż w nim przewidziana — Umowa mieszana — Kompetencja Wspólnoty 1157 — Art. 10 WE i 193 EA — Obowiązek współpracy)

(2006/C 165/04)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: P.J. Kuijper i B. Martenczuk, pełnomocnicy)

Interwenient na poparcie żądań strony skarżącej: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: C. Jackson i C. Gibbs, pełnomocnicy, wspierani przez R. Plendera, QC)

Strona pozwana: Irlandia (przedstawiciele: R. Brady i D. O'Hagan, pełnomocnicy, wspierani przez P. Sreenana i E. Fitzsimonsa, SC, P. Sandsa, QC, i N. Hylanda, BL)

Interwenient na poparcie żądań strony pozwanej: Królestwo Szwecji (przedstawiciel: K. Wistrand, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Wszczęcie przez Irlandię postępowania przeciwko Zjednoczonemu Królestwu przed sądem arbitrażowym na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza — Naruszenie wyłącznej kompetencji Trybunału Sprawiedliwości — Naruszenie obowiązku współpracy

Sentencja

- 1) Wszczynając w ramach Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza postępowanie przeciwko Zjednoczonemu Królestwu w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego zakładu MOX, umiejscowionego w Sellafield (Zjednoczone Królestwo), Irlandia uchybiła zobowiązaniom, które ciążą na niej na mocy art. 10 WE, 292 WE, 192 EA i 193 EA.
- 2) Irlandia zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Królestwo Szwecji pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 7 z 10.01.2004

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 4 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-508/03) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dopuszczalność — Przedmiot sporu — Jurysdykcja sądów krajowych — Bezprzedmiotowość skargi — Pewność prawa i uzasadnione oczekiwania wykonawcy — Dyrektywa 85/337/EWG — Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia na środowisko naturalne — Przedsięwzięcie „White City” — Przedsięwzięcie „Crystal Palace” — Przedsięwzięcia wchodzące w zakres załącznika II do dyrektywy 85/337 — Obowiązek poddania ocenie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko — Ciężar dowodu — Transpozycja dyrektywy 85/337 do prawa krajowego — Zezwolenie udzielone w wieloetapowym postępowaniu)

(2006/C 165/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: pełnomocnicy X.Lewis i F. Simonetti)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Przedstawiciele: pełnomocnik K. Manji, D. Elvin, QC i J. Maurici, barrister)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niewłaściwa transpozycja art. 2 ust. 1, art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 2 oraz art. 8 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne — Niedokonanie oceny oddziaływania na środowisko w odniesieniu do przedsięwzięć z zakresu zagospodarowania przestrzennego miast, czyli przedsięwzięć White City oraz Crystal Palace

Sentencja

- 1) Dokonując niewłaściwej transpozycji do prawa krajowego przepisów art. 2 ust. 1 oraz art. 4 ust. 2 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, zmienionej dyrektywą Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. poprzez przyjęcie uregulowania krajowego, zgodnie z którym w odniesieniu do zatwierdzenia projektu budowlanego z późniejszym zatwierdzeniem kwestii zastrzeżonych ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko może zostać dokonana wyłącznie na wstępnym etapie jego udzielania, nie zaś na późniejszym etapie zatwierdzania kwestii zastrzeżonych, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążą na mocy prawa wspólnotowego.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Wspólnot Europejskich oraz Zjednoczone Królestwo ponoszą własne koszty

(¹) Dz.U. C 47 z 21.02.2004.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 4 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-98/04) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 85/337/EWG — Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia na środowisko naturalne — Brak wniosku o zezwolenie oraz oceny przed realizacją przedsięwzięcia — Niedopuszczalność skargi)

(2006/C 165/06)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Shotter i F. Simonetti, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: K. Manji, następnie M. Bethell, pełnomocnicy, wspierani przez P. Salesa i J. Mauriego, barristers)

Przedmiot

Naruszenie art. 2 ust. 1 i art. 4 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175, str. 40), zmienionej dyrektywą Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. (Dz.U. L 73, str. 5, zwanej dalej „dyrektywą 85/337”) — Zezwolenie wydane bez oceny

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 106 z 30.04.2004

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 4 maja 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez VAT and Duties Tribunal, London — Zjednoczone Królestwo) — Abbey National plc (interwenient: Inscape Investment Fund) przeciwko Commissioners of Customs & Excise

(Sprawa C-169/04) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 13 część B lit. d) pkt 6 — Zarządzanie funduszami powierniczymi — Zwolnienie od podatku — Pojęcie „zarządzania” — Funkcje depozytariusza — Upoważnienie do wypełniania obowiązków w zakresie zarządzania administracyjnego)

(2006/C 165/07)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

VAT and Duties Tribunal, London

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Abbey National plc (interwenient: Inscape Investment Fund)

Strona pozwana: Commissioners of Customs & Excise

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — VAT and Duties Tribunal, London — Wykładnia art. 13 część B lit. d pkt 6 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych —

Wspólny system podatku od wartości dodanej: jednolita podstawa wymiaru opodatkowania (Dz.U. L 145, str. 1) — Zwolnienie od podatku zarządzania funduszami powierniczymi — Zakres

Sentencja

- 1) Pojęcie „zarządzania” funduszami powierniczymi, o którym mowa w art. 13 część B lit. d) pkt 6 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, jest autonomicznym pojęciem prawa wspólnotowego, którego treść nie może być zmieniona przez państwa członkowskie.
- 2) Artykuł 13 część B lit. d) pkt 6 szóstej dyrektywy 77/388 należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „zarządzani[a] specjalnymi funduszami powierniczymi [zarządzania funduszami powierniczymi]”, o którym mowa w tym przepisie obejmuje usługi w zakresie administracyjnego zarządzania i prowadzenia rachunkowości funduszy świadczone przez podmiot zarządzający będący osobą trzecią, jeżeli tworzą one odrębną całość i — jeśli je oceniać globalnie — wypełniają funkcje specyficzne i istotne dla zarządzania tymi funduszami.

Natomiast pojęcie to nie obejmuje świadczenia usług odpowiadających obowiązkowi wypełnianym przez depozytariusza, takich jak te wymienione w art. 7 ust. 1 i 3 oraz art. 14 ust. 1 i 3 dyrektywy Rady 85/611/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS).

(¹) Dz.U. C 146 z 29.5.2004

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 18 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-221/04) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory — Ochrona gatunków — Polowanie z użyciem wnyków na prywatnych terenach łowieckich — Castilla y León)

(2006/C 165/08)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich [przedstawiciele: G. Valero Jordana i M. van Beek, pełnomocnicy]

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii [przedstawiciel: F. Díez Moreno, pełnomocnik]

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego - Artykuł 12 ust. 1 i załącznik VI do dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206, str. 7) - Zezwolenie przez władze Castilla y León na polowanie z użyciem wnyków na prywatnych terenach łowieckich

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 179 z 10.07.2004

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 11 maja 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Włochy) — Carbotermo SpA, Consorzio Alisei przeciwko Comune di Busto Arsizio, AGESP SpA

(Sprawa C-340/04) (¹)

(Dyrektywa 93/96/EWG — Zamówienia publiczne na dostawy — Udzielenie zamówienia bez przetargu — Udzielenie zamówienia na rzecz przedsiębiorstwa, którego instytucja zamawiająca jest akcjonariuszem)

(2006/C 165/09)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Carbotermo SpA, Consorzio Alisei

Strona pozwana: Comune di Busto Arsizio, Comune di Busto Arsizio

Interwenient: Associazione Nazionale Imprese Gestione servizi tecnici integrati (AGESI)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Wykładnia dyrektywy Rady 93/96/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynującej procedury udzielania zamówień publicznych na dostawy (Dz.U. L 199, str. 1) oraz art. 13 dyrektywy Rady 93/38/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynującej procedury udzielania zamówień publicznych przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji (JO L 199, str. 84) — Bezpośrednie udzielenie zamówienia na obsługę i dostawę paliw i ciepła dla urządzeń grzewczych w budynkach będących należących do gminy — Udzielenie zamówienia spółce akcyjnej, której kapitał

zakładowy objęty jest przez inną spółkę akcyjną, której większościowym akcjonariuszem jest gmina

Sentencja

- 1) Dyrektywa Rady 93/96/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynująca procedury udzielania zamówień publicznych na dostawy stoi na przeszkodzie udzieleniu zamówienia w sposób bezpośredni na dostawy i usługi, którego przeważającą wartość stanowią dostawy, spółce akcyjnej, której zarząd posiada szerokie kompetencje do prowadzenia spraw spółki i może wykonywać je w sposób samodzielny, i której kapitał zakładowy jest aktualnie objęty w całości przez inną spółkę akcyjną, której większościowym akcjonariuszem jest z kolei instytucja zamawiająca.
- 2) Związanej z niestosowaniem dyrektywy 93/96 przesłanki wykonywania przez przedsiębiorstwo, któremu bezpośrednio udzielono zamówienia publicznego, działalności w przeważającym zakresie na rzecz kontrolującej go jednostki samorządu terytorialnego, nie należy oceniać w świetle art. 13 dyrektywy Rady 93/38/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynującej procedury udzielania zamówień publicznych przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji.
- 3) Przy ocenie, czy przedsiębiorstwo wykonywało swoją działalność w przeważającym zakresie na rzecz kontrolującej go jednostki samorządu terytorialnego, dla celów określenia, czy dyrektywa 93/96 znajduje zastosowanie, należy uwzględnić wszelką działalność wykonywaną przez to przedsiębiorstwo na podstawie zamówienia udzielonego mu przez instytucję zamawiającą, niezależnie od tego, kto płaci wynagrodzenie za wykonywanie tej działalności — sama instytucja zamawiająca, czy też beneficjenci świadczonych usług — oraz bez względu na obszar, na którym działalność ta jest wykonywana.

(¹) Dz.U. C 251 z 09.10.2004

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 maja 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof -Austria) –Land Oberösterreich przeciwko ČEZ, a. s.

(Sprawa C-343/04) (¹)

(Konwencja brukselska — Artykuł 16 pkt 1 lit. a) — Jurysdykcja wyłączna w sprawach, których przedmiotem są prawa rzeczowe na nieruchomościach — Powództwo o zaniechanie immisji, względnie wyeliminowanie ryzyka immisji oddziałujących na nieruchomość przygraniczną, powodowanych przez elektrownię atomową położoną na terytorium państwa sąsiadującego z państwem, w którym położona jest nieruchomość — Brak możliwości zastosowania)

(2006/C 165/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Land Oberösterreich

Strona pozwana: ČEZ, a. s.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberster Gerichtshof — Wykładnia art. 16 pkt 1 lit. a) konwencji brukselskiej — Jurysdykcja wyłączna w sprawach, których przedmiotem są prawa rzeczowe na nieruchomościach — Prewencyjne powództwo o zaniechanie emisji powodowanych przez elektrownię atomową położoną w sąsiednim, nie należącym do Unii Europejskiej państwie, na nieruchomość rolną

Sentencja

Artykuł 16 pkt 1 lit. a) Konwencji z dnia 27 września 1968 r. o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, zmienionej po raz ostatni Konwencją z dnia 29 listopada 1996 r. w sprawie przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji należy poddać wykładni, zgodnie z którą wytoczone w postępowaniu przed sądem odsyłającym na podstawie art. 364 ust. 2 austriackiego kodeksu cywilnego (*Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch*) powództwo o zaniechanie rzeczywistych lub potencjalnych emisji na nieruchomość stanowiącą przedmiot prawa własności strony występującej z powództwem, powodowanych przez promieniowanie jonizujące emitowane z elektrowni atomowej położonej w sąsiednim państwie, nie należy do zakresu zastosowania tego postanowienia.

(¹) Dz.U. C 251 z 09.10.2004.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 16 maja 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Civil Division) (Zjednoczone Królestwo)) — Yvonne Watts, The Queen przeciwko Bedford Primary Care Trust, Secretary of State for Health

(Sprawa C-372/04) (¹)

(Zabezpieczenie społeczne — Krajowy system opieki zdrowotnej finansowany ze środków państwowych — Koszty medyczne poniesione w innym państwie członkowskim — Artykuły 48 WE-50 WE i art. 152 ust. 5 WE — Artykuł 22 rozporządzenia (EWG) nr 1408/71)

(2006/C 165/11)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (Civil Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Yvonne Watts, The Queen

Strona pozwana: Bedford Primary Care Trust, Secretary of State for Health

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Court of Appeal (Civil Division) — Wykładnia art. 48, 49, 50, 55 i 152 ust. 5 WE oraz art. 22 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie w brzmieniu zmienionym i zaktualizowanym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r. (Dz.U. L 28, str. 1), jak również rozporządzenia Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia nr 1408/71 w brzmieniu zmienionym i zaktualizowanym rozporządzeniem nr 118/97 — Warunki zwrotu kosztów hospitalizacji powstałych, bez uprzedniej zgody, w państwie członkowskim innym niż państwo instytucji właściwej

Sentencja

- 1) Wykładni art. 22 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie w brzmieniu zmienionym i zaktualizowanym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r. należy dokonywać w ten sposób, że aby móc odmówić zgody, o której mowa w ust. 1 lit. c), i) tego przepisu z uwagi na termin oczekiwania na leczenie szpitalne, instytucja właściwa jest zobowiązana ustalić, czy termin ten nie przekracza terminu możliwego do przyjęcia w świetle obiektywnej oceny medycznej potrzeb klinicznych zainteresowanego uwzględniającej wszystkie parametry składające się na jego stan chorobowy w chwili złożenia lub ewentualnie ponowienia wniosku o udzielenie zgody.
- 2) Artykuł 49 WE stosuje się do sytuacji, w której osoba, której stan zdrowia wymaga opieki szpitalnej udaje się do innego państwa członkowskiego i tam za wynagrodzeniem otrzymuje tę opiekę bez potrzeby określenia, czy usługi szpitalne zapewniane w ramach krajowego systemu opieki zdrowotnej, do którego należy stanowią same w sobie usługi w rozumieniu postanowień dotyczących swobody świadczenia usług.

Wykładni art. 49 WE należy dokonywać w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, by pokrycie kosztów opieki szpitalnej, która ma być udzielona w ośrodku położonym na terytorium innego państwa członkowskiego było uzależnione od uzyskania uprzedniej zgody instytucji właściwej.

Odmowa uprzedniej zgody nie może opierać się jedynie na istnieniu list oczekujących służącej planowaniu i zarządzaniu ofertą szpitalną zgodnie z wcześniej ogólnie ustalonymi priorytetami klinicznymi, bez dokonania w każdym indywidualnym przypadku obiektywnej oceny medycznej stanu chorobowego pacjenta, jego historii, prawdopodobnego przebiegu choroby, stopnia bólu lub rodzaju niepełnosprawności w momencie złożenia lub ponowienia wniosku o wydanie zgody.

Skoro termin wynikający z list oczekujących okazuje się przekraczać termin możliwy do przyjęcia zważywszy na obiektywną ocenę medyczną wszystkich wymienionych elementów, instytucja właściwa nie może odmówić żądanej zgody opierając się na przyczynach wynikających z istnienia list oczekujących, podnoszonego naruszenia zwykłego porządku priorytetów związanych ze stopniem pilności poszczególnych przypadków oczekujących na leczenie, bezpłatności opieki szpitalnej udzielonej w ramach danego systemu krajowego, obowiązku przewidywania szczególnych środków finansowych w celu pokrycia kosztów leczenia, które ma być przeprowadzone w innym państwie członkowskim lub porównania kosztów takiego leczenia z równoważnym leczeniem we właściwym państwie członkowskim.

- 3) Wykładni art. 49 WE należy dokonywać w ten sposób, że w sytuacji gdy przepisy prawne właściwego państwa członkowskiego przewidują bezpłatność opieki szpitalnej udzielonej w ramach krajowego systemu opieki zdrowotnej, i gdy przepisy prawne państwa członkowskiego, w którym pacjentowi objętemu tym systemem udzielono lub należało udzielić zgody na leczenie szpitalne na koszt tego systemu nie przewidują pokrycia wszystkich kosztów tego leczenia, instytucja właściwa powinna zwrócić temu pacjentowi sumę odpowiadającą ewentualnej różnicy pomiędzy kwotą obiektywnie obliczonego kosztu równoważnego leczenia w ośrodku należącym do rozpatrywanego systemu, ograniczoną w razie potrzeby do wysokości pełnej kwoty przedstawionej za leczenie otrzymane w państwie członkowskim miejsca pobytu, a kwotą, do wysokości której instytucja tego ostatniego państwa członkowskiego jest zobowiązana uczestniczyć na podstawie art. 22 ust. 1 lit. c), i) rozporządzenia nr 1408/71 na rzecz instytucji właściwej przy zastosowaniu przepisów prawnych tego państwa członkowskiego.

Wykładni art. 22 ust. 1 lit. c), i) rozporządzenia nr 1408/71 należy dokonywać w ten sposób, że prawo, jakie przyszuje ono pacjentowi dotyczy wyłącznie wydatków związanych z opieką zdrowotną uzyskiwaną przez tego pacjenta w państwie członkowskim miejsca pobytu, co w zakresie opieki szpitalnej oznacza koszty właściwych świadczeń medycznych jak również wydatki nierozdzielnie związanych z pobytem zainteresowanego w szpitalu.

Wykładni art. 49 WE należy dokonywać w ten sposób, że pacjent, któremu udzielono zgody na udanie się do innego państwa członkowskiego w celu otrzymania tam leczenia szpitalnego, lub któremu odmówiono zgody, czego bezzasadność została później stwierdzona ma prawo żądać od instytucji właściwej pokrycia kosztów dodatkowych związanych z przemieszczeniem się za granicę w celach medycznych o tyle, o ile przepisy prawne właściwego państwa członkowskiego nakładają w ramach systemu krajowego obowiązek pokrycia kosztów odpowiadających kosztom związanym z leczeniem przeprowadzonym w lokalnym szpitalu należącym do systemu.

- 4) Nie jest sprzeczny z art. 152 ust. 5 WE obowiązek instytucji właściwej, na podstawie zarówno art. 22 rozporządzenia nr 1408/71 jak i art. 49 WE, udzielenia pacjentowi należącemu do krajowego systemu opieki zdrowotnej zgody na uzyskanie na koszt tej instytucji leczenia szpitalnego w innym państwie członkowskim, jeśli termin oczekiwania przekracza termin możliwy do przyjęcia zważywszy na obiektywną ocenę medyczną stanu i potrzeb klinicznych danego pacjenta, nie narusza art. 152 ust. 5 WE.

(¹) Dz.U. C 273 z 6.11.2004 r.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 11 maja 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) — Zjednoczone Królestwo) — Commissioners of Customs & Excise, Attorney General przeciwko Federation of Technological Industries

(Sprawa C-384/04) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuły 21 ust. 3 i art. 22 ust. 8 — Przepisy krajowe służące zwalczaniu oszustw — Solidarna odpowiedzialność za zapłatę podatku VAT — Ustanowienie zabezpieczenia płatności podatku VAT, do którego zobowiązany jest inny podmiot)

(2006/C 165/12)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (Civil Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Commissioners of Customs & Excise, Attorney General

Strona pozwana: Federation of Technological Industries

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Court of Appeal (Civil Division) — Wykładnia szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — Wspólny system podatku od wartości dodanej: jednolita podstawa wymiaru opodatkowania (Dz.U. L 145, str. 1) — Zakres stosowania art. 21 ust. 3 zgodnie, z którym państwa członkowskie mogą przewidzieć, że osoba niebędąca podatnikiem może ponosić solidarną odpowiedzialność za zapłatę podatku — Oszustwo typu karuzeli podatkowej

Sentencja

- 1) Artykuł 21 ust. 3 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 2000/65/WE z dnia 17 października 2000 r. oraz dyrektywą Rady 2001/115/WE z dnia 20 grudnia 2001 r., należy interpretować w ten sposób, że zezwala on na to, aby państwo członkowskie przyjęło uregulowania, takie jak te będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, przewidujące, że podatnik, na rzecz którego zrealizowano dostawę towarów lub świadczenie usług i który wiedział lub miał uzasadnione podstawy do tego, aby przypuszczać, że cały podatek od wartości dodanej — lub jego część — należy z tytułu zrealizowania tej dostawy lub świadczenia usług, czy też jakiegokolwiek wcześniejszej lub późniejszej dostawy

omawianych towarów lub jakiegokolwiek wcześniejszego lub późniejszego świadczenia usług, nie został zapłacony, może być solidarnie zobowiązany do zapłaty podatku wraz z osobą pierwotnie zobowiązaną do jego zapłaty. Jednakże przepisy te powinny pozostawać w zgodzie z ogólnymi zasadami prawa będącymi częścią wspólnotowego porządku prawnego, w tym zwłaszcza z zasadami pewności prawa i proporcjonalności.

- 2) Artykuł 22 ust. 8 szóstej dyrektywy 77/388, zmienionej dyrektywami 2000/65 i 2001/115, należy interpretować w ten sposób, że nie zezwala on na to, aby państwo członkowskie przyjęło zarówno uregulowania, takie jak te będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, przewidujące, że podatnik, na rzecz którego zrealizowano dostawę towarów lub świadczenie usług i który wiedział lub miał uzasadnione podstawy do tego, aby przypuszczać, że cały podatek od wartości dodanej — lub jego część — należny z tytułu zrealizowania tej dostawy lub świadczenia usług, czy też jakiegokolwiek wcześniejszej lub późniejszej dostawy omawianych towarów lub jakiegokolwiek wcześniejszego lub późniejszego świadczenia usług, nie został zapłacony, może być solidarnie zobowiązany do zapłaty podatku wraz z osobą pierwotnie zobowiązaną do jego zapłaty, jak również uregulowania stanowiące, że podatnik może być zobowiązany do ustanowienia zabezpieczenia zobowiązania zapłaty omawianego podatku, który jest lub może być wymagalny w stosunku do podatnika, na rzecz którego lub za pośrednictwem którego realizowana jest omawiana dostawa towarów lub świadczenie usług.

Natomiast przepis ten nie stoi na przeszkodzie, aby ustawodawstwo krajowe, zgodnie z przepisem krajowym przyjętym na podstawie art. 21 ust. 3 szóstej dyrektywy 77/388, nakładało na każdą osobę zobowiązaną solidarnie do zapłaty podatku od wartości dodanej obowiązek ustanowienia zabezpieczenia zobowiązania do zapłaty należnego podatku od wartości dodanej.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 273 z 6.11.2004.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 11 maja 2006 r. — The Sunrider Corp. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-416/04 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Artykuł 8 ust. 1 lit. b), art. 15 ust. 3 i art. 43 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego VITAFRUIT — Sprzeciw właściciela krajowego słownego znaku towarowego VITAFRUIT — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Dowód na wyrażenie przez właściciela zgody na używanie wcześniejszego znaku towarowego — Podobieństwo towarów)

(2006/C 165/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: The Sunrider Corp. [Przedstawiciel: A. Kockläuner, Rechtsanwalt]

Uczestnik postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) [Przedstawiciele: S. Latinen i A. Folliard-Monguiral, pełnomocnicy]

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 8 lipca 2004 r. w sprawie T-203/02 The Sunrider Corp. przeciwko OHIM, mocą którego Sąd oddalił wniesioną przez zgłaszającego słowny znak towarowy „VITAFRUIT” dla towarów z klas 5, 29 i 32 skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 8 kwietnia 2002 r. w sprawie R 1046/2000-1, odrzucającej odwołanie od decyzji Wydziału Sprzeciwów, na mocy której dokonano częściowej odmowy rejestracji wspomnianego znaku towarowego w ramach postępowania w sprawie sprzeciwu wniesionego przez właściciela słownego krajowego znaku towarowego „VITAFRUIT” dla określonych towarów z klas 30 i 32

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) The Sunrider Corp. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 300 z 4.12.2004

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 4 maja 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Massachusetts Institute of Technology

(Sprawa C-431/04) ⁽¹⁾

(Prawo patentowe — Produkty lecznicze — Rozporządzenie (EWG) nr 1768/92 — Dodatkowe świadectwo ochronne dla produktów leczniczych — Pojęcie „mieszaniny aktywnych składników”)

(2006/C 165/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Massachusetts Institute of Technology

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) — Wykładnia art. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1768/92 z dnia 18 czerwca 1992 r. dotyczącego stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (Dz.U. L 182, str. 1) — Pojęcie „mieszanina aktywnych składników produktu leczniczego” — Produkt leczniczy składający się ze składnika aktywnego i z zaróbki, umożliwiające aplikowanie składnika aktywnego, koniecznego w celu uniknięcia działania toksycznego

Sentencja

Artykuł 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 1768/92 z dnia 18 czerwca 1992 r. dotyczącego stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych w brzmieniu nadanym Aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „mieszaniny aktywnych składników produktu leczniczego” nie obejmuje mieszaniny składającej się z dwóch substancji, z których tylko jedna wywołuje samodzielnie skutki lecznicze dla określonych symptomów, a druga umożliwia formę aplikowania produktu leczniczego, która w przypadku tych symptomów jest niezbędna dla zapewnienia skuteczności terapeutycznej pierwszej z tych substancji.

(¹) Dz.U. C 300 z 4.12.2004

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 maja 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Magpar VI BV przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-509/04) (¹)

(Podatki pośrednie od gromadzenia kapitału — Dyrektywa 69/335/EWG — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i bb) — Podatek kapitałowy — Zwolnienie — Warunki — Zachowanie nabytych udziałów przez okres pięciu lat)

(2006/C 165/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Magpar VI BV

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wykładnia art. 7 ust. 1 lit. b) i bb) dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. L 249, str. 25), dodanego dyrektywą Rady 73/79/EWG z dnia 9 kwietnia 1973 r. zmieniającą zakres zastosowania obniżonej stawki podatku kapitałowego dla niektórych działań restrukturyzacyjnych spółek przewidzianej w art. 7 ust. 1 lit b) dyrektywy dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. L 103, str. 13) — Utrata udziałów spółki, posiadanych przez inną spółkę, w wyniku połączenia — Okres pięciu lat — Pojęcie przeniesienia udziałów

Sentencja

1) Wykładni art. 7 ust. 1 lit. b) i bb) dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału, zmienionej dyrektywami Rady 73/79/EWG z dnia 9 kwietnia 1973 r. oraz 85/303/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r., należy dokonywać w ten sposób, że jeśli spółka kapitałowa w okresie pięciu lat od nabycia udziałów drugiej spółki kapitałowej w ramach połączenia w drodze wymiany tytułów uczestnictwa zwolnionego od podatku kapitałowego przestaje posiadać nabyte udziały, ponieważ ta druga spółka połączyła się z trzecią spółką kapitałową i w wyniku tego przestała istnieć, przy czym pierwsza spółka w zamian otrzymała udziały tej trzeciej spółki, warunek zachowania pierwotnie nabytych udziałów przez okres pięciu lat, o którym mowa w lit. bb) tego przepisu, nie rozciąga się na udziały trzeciej spółki posiadane przez tę pierwszą spółkę.

2) Fakt, iż art. 7 ust 1 lit. bb) akapit drugi zdanie drugie dyrektywy 69/335 zmienionej dyrektywami 73/79 i 85/303 dotyczy „przeniesienia” posiadanych udziałów w następstwie czynności zwolnionej od podatku kapitałowego, nie ma znaczenia dla odpowiedzi na pierwsze pytanie.

(¹) Dz.U. C 31 z 05.02.2005

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 11 maja 2005 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te Amsterdam — Niderlandy) — Friesland Coberco Dairy Foods BV, działająca pod nazwą „Friesland Supply Point Ede” przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Noord/kantoor Groningen

(Sprawa C-11/05) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy kodeks celny — Procedura przetwarzania pod kontrolą celną — Oddalenie wniosku o wydanie pozwolenia na przetwarzanie pod kontrolą celną przez krajowe organy celne — Wiążący charakter rozstrzygnięć komitetu kodeksu celnego — Brak — Właściwość Trybunału do orzekania o ważności tych rozstrzygnięć w trybie art. 234 WE — Brak — Wykładnia art. 133 lit. e) kodeksu celnego — Wykładnia art. 502 ust. 3 i art. 504 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 — Globalna ocena wszystkich okoliczności towarzyszących wnioskowi o wydanie pozwolenia)

(2006/C 165/16)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Gerechtshof te Amsterdam

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Friesland Coberco Dairy Foods BV, działająca pod nazwą „Friesland Supply Point Ede”

Strona pozwana: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Noord/kantoor Groningen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Gerechtshof te Amsterdam — Wykładnia art. 133 lit. e) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302, str. 1) — Znaczenie sformułowania „nie wywierając ujemnego wpływu na istotne interesy wspólnotowych producentów podobnych towarów” (warunki ekonomiczne) — Przetwarzanie pod kontrolą celną — Wykładnia art. 502 ust. 2), art. 504 ust. 4, art. 552 oraz załącznika 76 część B do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 (Dz.U. L 253, str. 1), zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 993/2001 (Dz.U. L 141, str. 1) — Pozwolenie — Rozstrzygnięcie Komitetu — Ocena Trybunału Sprawiedliwości — Właściwość

Sentencja

1) W ramach rozpatrywania wniosku o wydanie pozwolenia na przetwarzanie pod kontrolą celną na podstawie art. 133 lit. e) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2700/2000 Parlamentu Europejskiego

i Rady z dnia 16 listopada 2000 r., należy wziąć pod uwagę nie tylko rynek gotowych produktów, lecz również sytuację ekonomiczną na rynku surowców używanych do produkcji tych produktów.

- 2) Do kryteriów, które należy uwzględnić przy ocenie „tworzenia lub podtrzymywania działalności przetwórczej” w rozumieniu art. 133 lit. e) rozporządzenia nr 2913/92 zmienionego rozporządzeniem nr 2700/2000 i art. 502 ust. 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 993/2001 z dnia 4 maja 2001 r. może zaliczać się kryterium dotyczące utworzenia dzięki planowanej działalności przetwórczej pewnej minimalnej liczby miejsc pracy, lecz nie jest ono jedyne. Kryteria te zależą bowiem od rodzaju działalności przetwórczej, a krajowy organ celny odpowiedzialny za badanie warunków ekonomicznych na podstawie tych przepisów powinien dokonać globalnej oceny wszystkich istotnych czynników, w tym czynników dotyczących utworzonych miejsc pracy, wartości realizowanej inwestycji lub trwałości planowanej działalności.
- 3) Rozstrzygnięcia komitetu wydane na podstawie art. 133 lit. e) rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 2700/2000 nie mogą być przedmiotem oceny ważności w trybie art. 234 WE.
- 4) Rozstrzygnięcie komitetu kodeksu celnego nie ma mocy wiążącej w stosunku do krajowych organów celnych rozstrzygających w przedmiocie wniosku o wydanie pozwolenia na przetwarzanie pod kontrolą celną.

⁽¹⁾ Dz.U. C 82 z 02.04.2005

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 18 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-122/05) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa — Dyrektywa 2003/87/WE — System handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych — Brak transpozycji w przewidzianym terminie)

(2006/C 165/17)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: U. Wölker i D. Recchia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (Przedstawiciele: I. M. Braglia, pełnomocnik, wspierany przez adwokata G. Aiellę)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom Państwa — Brak transpozycji w przewidzianym terminie dyrektywy 2003/87/WE z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, str. 32)

Sentencja

1) Nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2003/87/WE z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.

2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania

(¹) Dz.U. C 115 z 14.05.2005 r.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 4 maja 2006 r. (wniosek Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Niemcy o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) — Reinhold Haug przeciwko Land Baden-Württemberg

(Sprawa C-286/05) (¹)

(Ochrona interesów finansowych Wspólnot Europejskich — Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2988/95 — Zwrot pomocy wspólnotowej — Retroaktywne stosowanie łagodniejszej kary administracyjnej)

(2006/C 165/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Reinhold Haug

Strona pozwana: Land Baden-Württemberg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Wykładnia art. 2 ust. 2 zdanie drugie, art. 4 ust. 1 i 4 oraz art. 5 ust. 1

rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz. U. L 312, str. 1) oraz art. 31 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2419/2001 z dnia 11 grudnia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy ustanowionych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3508/92 (Dz. U. L 327, str. 11) — Retroaktywne stosowanie łagodniejszej kary — Pojęcie „środka administracyjnego” i „kary administracyjnej” — Zwrot bezprawnie uzyskanej pomocy „obszarowej”

Sentencja

Artykuł 2 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich nie znajduje zastosowania, w sytuacji gdy po stwierdzeniu nadwyżki większej niż 20 % ustalonego obszaru w rozumieniu art. 9 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3887/92 z dnia 23 grudnia 1992 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy zażądano zwrotu całej kwoty początkowo przyznanej pomocy wspólnotowej łącznie z odsetkami, a zainteresowany podmiot gospodarczy twierdzi, że pomoc ta może zostać zwrócona w mniejszym zakresie na mocy art. 31 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2419/2001 z dnia 11 grudnia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy ustanowionych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3508/92.

(¹) Dz. U. C 229 z 17.09.2005

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 18 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-354/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2003/55/WE — Rynek wewnętrzny gazu ziemnego)

(2006/C 165/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich [przedstawiciele: M. Heller oraz B. Schima, pełnomocnicy]

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga [przedstawiciel: S. Schreiner, pełnomocnik]

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieprzyjęcie w przewidzianym terminie przepisów niezbędnych do wykonania dyrektywy 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 98/30/WE (Dz.U. L 176, str. 57)

Sentencja

- 1) Nie przyjmując w zaleconym terminie przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 98/30/WE, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.
- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 281 z 12.11.2005.

Odwołanie wniesione w dniu 21 marca 2005 r. przez Théodoros Papoulakos od postanowienia wydanego przez Sąd Pierwszej Instancji (pierwsza izba) w dniu 26 listopada 2001 r. w sprawie T-248/01 Théodoros Papoulakos przeciwko Republice Włoskiej i Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-215/05P)

(2006/C 165/20)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Théodoros Papoulakos (Przedstawiciel D. Koutouvalis, avocat)

Druga strona postępowania: Republika Włoska i Komisja Wspólnot Europejskich

Postanowieniem z dnia 2 lutego 2006 r. Trybunał (piąta izba) odrzuciła odwołanie jako niedopuszczalne.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Wien (Austria) w dniu 7 kwietnia 2006 r. — Renate Ilsinger przeciwko Martin Dreschers (zarządca majątku Schlank & Schick GmbH w upadłości)

(Sprawa C-180/06)

(2006/C 165/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Wien (Austria)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Renate Ilsinger.

Strona pozwana: Martin Dreschers (zarządca majątku Schlank & Schick GmbH w upadłości)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy roszczenie przyznane konsumentom w § 5j Konsumentenschutzgesetzes (austriacka ustawa o ochronie konsumentów, zwana dalej „KSchG”, BGBl 1979/140) w brzmieniu art. 1 Z 2 Fernabsatz-Gesetzes (austriackiej ustawy o sprzedaży na odległość, BGBl I 1999/185), umożliwiające dochodzenie na drodze sądowej od przedsiębiorców pozornie wygranej nagrody, gdy ci ostatni wysyłają (wysłali) do określonego konsumenta przyrzeczenie przyznania nagrody lub inne podobne komunikaty sformułowane w ten sposób, że mogą wywołać (wywołały) przekonanie, iż konsument wygrał określoną nagrodę, przy czym żądanie wydania nagrody nie zostało uzależnione od złożenia zamówienia lub od złożenia tylko zamówienia na próbę i też żadne zamówienie nie zostało złożone, jednak adresat zawiadomienia zgłosił żądanie wydania nagrody, jest w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (zwanego dalej „rozporządzeniem”) (¹) roszczeniem umownym lub roszczeniem z nim zrównanym na podstawie art. 15 ust. 1 lit c) rozporządzenia?

W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie 1.):

- 2) Czy zachodzi roszczenie w rozumieniu art. 15 ust. 1 lit c) rozporządzenia, gdy roszczenie o wydanie nagrody nie zostało uzależnione zamówienia towarów, a odbiorca zawiadomienia jednak zamówił towary?

(¹) Dz.U. L 12, str. 1

Odwołanie wniesione w dniu 12 kwietnia 2006 r. przez Schneider Electric SA od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 31 stycznia 2006 r. w sprawie T-48/03 Schneider Electric SA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-188/06 P)

(2006/C 165/22)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona wnosząca odwołanie: Schneider Electric SA [Przedstawiciele: adwokaci A. Winckler, I. Girgenson, M. Pittie]

Druza strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie, na podstawie art. 225 ust. 1 traktatu WE oraz art. 61 Statutu Trybunału Sprawiedliwości, postanowienia Sądu z dnia 31 stycznia 2006 r. w sprawie T-48/03 Schneider Electric S.A. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich;
- skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd w celu rozstrzygnięcia sprawy co do istoty;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie twierdzi, że postanowienie zawiera nieprawidłową kwalifikację istotnych faktów oraz narusza prawo.

W pierwszej kolejności, w przeciwieństwie do stwierdzeń Sądu, przeniesienie Legrand na rzecz konsorcjum Wendel/KKR nie nastąpiło „spontanicznie” i nie „stało się nieodwołalne” przed wydaniem decyzji z dnia 4 grudnia 2002 r. (1) W każdym razie, zdaniem wnoszącej odwołanie, odstąpienie od koncentracji nie pozbawiło przedsiębiorstwa Schneider interesu prawnego w wniesieniu skargi na tę decyzję.

W drugiej kolejności wnosząca odwołanie podnosi, że decyzja z dnia 4 grudnia 2002 r. stanowi w istocie decyzję zakazującą, biorąc pod uwagę przede wszystkim wskazówki skierowane przez Sąd do Komisji. W wyroku Sądu z dnia 22 października 2002 r. w sprawie Schneider przeciwko Komisji Sąd wskazał bowiem wyraźnie na obowiązek Komisji ponownego wszczęcia postępowania kontrolnego w stadium pisma w sprawie przedstawienia zarzutów.

Wnosząca odwołanie stwierdza następnie, że nawet przy założeniu, że decyzja z dnia 4 grudnia 2002 r. stanowi w rzeczywistości decyzję o otwarciu fazy II, w dalszym ciągu może być ona przedmiotem skargi o stwierdzenie nieważności. Decyzja wydana na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 4064/89 (2) może być bowiem przedmiotem skargi o stwierdzenie nieważności, o ile jest ona krzywdząca. Wnosząca odwołanie dodaje, że w bardzo szczególnych okolicznościach niniejszego przypadku, decyzja z dnia 4 grudnia 2002 r. w

każdym razie miała charakter dający podstawę do wniesienia skargi. Zdaniem wnoszącej odwołanie, jakakolwiek odmienna interpretacja prowadziłaby do faktycznego odmówienia wymiaru sprawiedliwości.

Wnosząca odwołanie stwierdza wreszcie, że decyzja kończąca postępowanie również może być przedmiotem skargi o stwierdzenie nieważności, na tej samej podstawie jak każda inna decyzja, w której Komisja zmienia w sposób istotny sytuację prawną strony zainteresowanej.

(1) Decyzja Komisji z dnia 4 grudnia 2002 r. o wszczęciu szczególnego postępowania w sprawie kontroli koncentracji między przedsiębiorstwami Schneider i Legrand (sprawa COMP/M. 2283-Schneider/Legrand II)

(2) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4064/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.Ź. L 395, str.1)

Odwołanie wniesione w dniu 13 kwietnia 2006 r. przez TEA-CEGOS, SA i Services techniques globaux (STG) SA od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 14 lutego 2006 r. w sprawach połączonych T-376/05 i T-383/05 TEA-CEGOS, SA, STG SA i GHK Consulting Ltd przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-189/06 P)

(2006/C 165/23)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: TEA-CEGOS, SA, Services techniques globaux (STG) SA (Przedstawiciele: G. Vandersanden i L. Levi, avocats)

Pozostali uczestnicy postępowania: GHK Consulting Ltd, Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszących odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji WE z dnia 14 lutego 2006 r. w sprawach połączonych T-376/05 i T-383/05;
- w konsekwencji uwzględnienie żądań wnoszących odwołanie, którymi wystąpili w pierwszej instancji, a zatem
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 października 2005 r. w sprawie odrzucenia kandydatury i oferty konsorcjum TEA-CEGOS oraz cofnięcia decyzji o udzieleniu zamówienia dotyczącego umowy ramowej konsorcjum TEA-CEGOS w ramach przetargu EuropeAid — 2/119860/C-LOT nr 7;

- stwierdzenie nieważności pozostałych decyzji, wydanych w ramach tego przetargu przez pozwaną w następstwie decyzji z dnia 12 października 2005 r., a w szczególności stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie udzielenia zamówienia oraz umów zawartych przez Komisję na podstawie tych decyzji;
- Obciążenie pozwanej kosztami postępowania w pierwszej instancji i w ramach odwołania

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie opierają swoje odwołanie na naruszeniu przez Sąd Pierwszej Instancji prawa wspólnotowego oraz na uchybieniach w postępowaniu przed Sądem. Zdaniem wnoszących odwołanie Sąd naruszył zasadę pewności prawa, spoczywającą na nim obowiązek uzasadnienia, zasadę dobrej administracji oraz błędnie ocenił dowody.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Trybunałe di Lecce — Sezone distaccata di Gallipoli w dniu 4 kwietnia 2006 r. — postępowanie karne przeciwko Aniello Gallo i Gianluce Damonte

(Sprawa C-191/06)

(2006/C 165/24)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Lecce — Sezione distaccata di Gallipoli

Strony w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Aniello Gallo i Gianluca Damonte

Pytania prejudycjalne

Czy występuje niezgodność — z wynikającymi z tego konsekwencjami dla krajowego systemu prawnego — między art. 4 ust. 4a ustawy 401/89 a wyrażonymi w art. 43 i 49 Traktatu WE zasadami dotyczącymi podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej oraz swobody świadczenia usług transgranicznych, w tym w świetle różnic interpretacyjnych między orzeczeniami europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (w szczególności wyrokiem w sprawie Gambelli) a orzeczeniem Suprema Corte di Cassazione a Sezioni Unite nr 23271/04; w szczególności wnosi się o wyjaśnienie czy wskazane i podważone w skardze przepisy karne podlegają we Włoszech stosowaniu w odniesieniu do Aniello GALLO i Gianluce DAMONTE

Odwołanie wniesione w dniu 24 kwietnia 2006 r. przez Société des Produits Nestlé SA od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 22 lutego 2006 r. w sprawie T-74/04 Société des Produits Nestlé SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), interwenient: Quick restaurants SA

(Sprawa C-193/06 P)

(2006/C 165/25)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Société des Produits Nestlé SA [Przedstawiciel: adwokat D. Masson]

Inni uczestnicy postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) i Quick restaurants SA

Żądania strony skarżącej

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 22 lutego 2006 r. w sprawie T-74/04 oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem skarżącej Sąd naruszył prawo, nie oceniając rozpatrywanego znaku towarowego jako całości, a dokładniej, mimo że chodzi tutaj o znak towarowy składający się ze szczególnie odróżniającej postaci i jej imienia, figuratywne i słowne elementy tego złożonego znaku towarowego nie mogą tutaj zostać rozłożone na poszczególne składniki.

Sąd naruszył również art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego⁽¹⁾, gdyż w celu dokonania oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd nie uwzględnił wszystkich istotnych w tym przypadku czynników zarówno w odniesieniu do zgłoszonego znaku towarowego skarżącej, jak i słownego znaku towarowego interwenienta.

Wreszcie, dokonując analizy jedynie części praw podniesionych w sprzeciwie interwenienta, Sąd naruszył zasady znajdujące zastosowanie w przypadku sprzeciwu wobec znaku towarowego.

⁽¹⁾ Dz.U. 1994, L 11, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van koophandel Hasselt (Belgia) w dniu 3 maja 2006 r. — Confederatie van immobiliën-boroepen van België VZW i Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars przeciwko Willem van Leuken

(Sprawa C-197/06)

(2006/C 165/26)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van koophandel

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Confederatie van immobiliën-boroepen van België VZW i Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars

Strona pozwana: Willem van Leuken

Pytania prejudycjalne

a) Czy art. 3 i 4 dyrektywy 89/48/EWG⁽¹⁾ należy poddać wykładni, zgodnie z którą pośrednik w obrocie nieruchomości, mający siedzibę w Niderlandach i dokonujący w Belgii czynności pośrednictwa w obrocie nieruchomościami, nie musi spełniać wymogów ustanowionych przez belgijskiego ustawodawcę w ramach transpozycji wspomnianej dyrektywy (art. 2 królewskiego rozporządzenia z dnia 6 września 1993 r., art. 3 ustawy ramowej z dnia 1 marca 1976 r.) jeżeli zawarł umowę współpracy z pośrednikiem w obrocie nieruchomościami mającym siedzibę w Belgii i wpisanym w Belgii na listę licencjonowanych pośredników w obrocie nieruchomościami prowadzoną przez Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars (Instytut zawodowy pośredników nieruchomości, BIV) i zorganizował swoją działalność w ten sposób, że (i) w doniesieniu do transakcji związanych z Belgią konsument może zawsze zwrócić się do pośrednika w obrocie nieruchomościami wpisanego na listę licencjonowanych pośredników nieruchomości w Belgii i (ii) w materiałach reklamowych współpraca ta została podana do wiadomości w szczególności poprzez wskazanie na udział tego pośrednika nieruchomości wpisanego w Belgii na listę licencjonowanych pośredników w obrocie nieruchomościami w transakcjach podlegających prawu belgijskiemu?

Czy też

Art. 3 i 4 dyrektywy 89/48/EWG należy poddać wykładni, zgodnie z którą pośrednik w obrocie nieruchomościami, mający siedzibę w Niderlandach i dokonujący w Belgii pośrednictwa w obrocie nieruchomościami musi bezwzględnie spełniać wymogi ustanowione przez ustawodawcę belgijskiego w ramach transpozycji wspomnianej dyrektywy (art. 2 królewskiego rozporządzenia z dnia 6 września 1993 r., art. 3 ustawy ramowej z dnia 1 marca 1976 r.), bez względu na istnienie umowy współpracy zawartej z pośrednikiem nieruchomości wpisanym w Belgii na listę licencjonowanych pośredników nieruchomości, który uczestniczy w transakcjach podlegających prawu belgijskiemu?

b) Jeżeli Trybunał byłby zdania, że art. 3 i 4 dyrektywy 89/48/EWG należy poddawać wykładni zgodnie z którą pośrednik w obrocie nieruchomościami, mający siedzibę w Niderlandach i dokonujący w Belgii pośrednictwa w obrocie nieruchomości musi bezwzględnie spełniać wymogi ustanowione przez ustawodawcę belgijskiego w ramach transpozycji wspomnianej dyrektywy (art. 2 królewskiego rozporządzenia z dnia 6 września 1993 r., art. 3 ustawy ramowej z dnia 1 marca 1976 r.), bez względu na istnienie umowy współpracy zawartej z pośrednikiem nieruchomości wpisanym w Belgii na listę licencjonowanych pośredników nieruchomości, który uczestniczy w transakcjach podlegających prawu belgijskiemu, to czy nie wynika z tego, że dyrektywa ta, jak również przepisy krajowe dokonujące jej transpozycji, są niezgodne z art. 49 Traktatu WE, regulującym podstawową swobodę przepływu usług, ponieważ w wyniku takiej wykładni dyrektywa ta, jak również przepisy krajowe dokonujące jej transpozycji, osłaniają rynek pośrednictwa nieruchomości położonych w Belgii w zarzucalny, sztuczny i nieuzasadniony sposób przed współpracą pomiędzy pośrednikami w obrocie nieruchomościami mającymi siedziby w różnych państwach członkowskich (w Belgii i Niderlandach), spośród których przynajmniej jeden (belgijski pośrednik w obrocie nieruchomościami) spełnia wymogi ustanowione przez dyrektywę i przepisy krajowe, tak że wymóg, aby również niderlandzki pośrednik w obrocie nieruchomościami spełniał te wymogi (ustanowione przez dyrektywę i przepisy krajowe) jest równoznaczny z pośrednią dyskryminacją ze względu na przynależność państwową i stanowi co najmniej zabronione ograniczenie nie mające charakteru dyskryminującego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 89/48/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych, przyznawanych po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego, trwających co najmniej trzy lata (Dz.U. 1989, L 19, str. 16)

Skarga wniesiona w dniu 2 maja 2006 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-198/06)

(2006/C 165/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich [przedstawiciele: A. Alcover San Pedro i F. Simonetti, pełnomocnicy]

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, iż nie sporządzając, a w każdym razie nie przekazując Komisji sprawozdania przewidzianego w art. 9 dyrektywy 1999/94/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 grudnia 1999 r. odnoszącej się do dostępności dla konsumentów informacji o zużyciu paliwa i emisjach CO₂ w odniesieniu do obrotu nowymi samochodami osobowymi⁽¹⁾, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 9 rzeczony dyrektywy.
- Obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wielkie Księstwo Luksemburga było zobowiązane przekazać Komisji najpóźniej do dnia 31 grudnia 2003 r. sprawozdanie o skuteczności wdrażania przepisów dyrektywy za okres od 18 stycznia 2001 r. do 31 grudnia 2002 r.

⁽¹⁾ Dz.U. 2000 L 12, str. 16

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Bruxelles w dniu 4 maja 2006 r. w sprawie Raffinerie tirlémontoise SA przeciwko Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Sprawa C-200/06)

(2006/C 165/28)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de première instance de Bruxelles

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Raffinerie tirlémontoise SA

Strona pozwana: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie Komisji nr 314/2002⁽¹⁾ przewiduje, przy obliczaniu opłat produkcyjnych, wyłączenie potrzeb finansowania ilości cukru zawartej w produktach przetworzonych wyeksportowanych bez refundacji wywozowej? Czy rozporządzenie to jest nieważne z powodu naruszenia art. 15 rozporządzenia Rady nr 1260/2001 w sprawie

wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru⁽²⁾ oraz zasady proporcjonalności i niedyskryminacji?

- 2) Czy rozporządzenia Komisji nr 1775/2004⁽³⁾, nr 1762/2003⁽⁴⁾, nr 1837/2002⁽⁵⁾, nr 1993/2001⁽⁶⁾ i nr 2267/2000⁽⁷⁾ określają opłatę produkcyjną od cukru obliczaną na podstawie średniej straty na tonę podlegającej wywozowi, nie uwzględniając ilości wyeksportowanych bez refundacji, podczas gdy ilości te są wliczane do sumy całkowitej ustalonej w celu oszacowania całościowej straty podlegającej finansowaniu. Czy rozporządzenia te są nieważne z powodu naruszenia rozporządzenia Komisji nr 314/2002, art. 15 rozporządzenia Rady nr 1260/2001 i zasady proporcjonalności?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 314/2002 z dnia 20 lutego 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania systemu kwot w sektorze cukru (Dz.U. L 50, str. 40)

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru (Dz.U. L 178, str. 1)

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1775/2004 z dnia 14 października 2004 r. ustalające wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na rok gospodarczy 2003/2004 (Dz.U. L 316, str. 64)

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1762/2003 z dnia 7 października 2003 r. ustalające wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na rok gospodarczy 2002/2003 (Dz.U. L 254, str. 4) [tłumaczenie nieoficjalne]

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1837/2002 z dnia 15 października 2002 r. ustalające wysokość opłat produkcyjnych jak również wymiar składki uzupełniającej dla sektora cukru na rok gospodarczy 2001/2002 (Dz.U. L 278, str. 13), [tłumaczenie nieoficjalne]

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1993/2001 z dnia 11 października 2001 r. ustalające wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na rok gospodarczy 2000/2001 (Dz.U. L 271, str. 15), [tłumaczenie nieoficjalne]

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2267/2000 z dnia 12 października 2000 r. ustalające wysokość opłat produkcyjnych jak również wymiar składki uzupełniającej dla sektora cukru na rok gospodarczy 1999/2000 (Dz.U. L 259, str. 29) [tłumaczenie nieoficjalne]

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-201/06)

(2006/C 165/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: B. Stromsky, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że wymagając, by środek ochrony roślin będący przedmiotem importu równoległego miał to samo pochodzenie co produkt odniesienia, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 28 traktatu WE;
- obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Udzielenie i utrzymanie pozwolenia na import równoległy środków ochrony roślin pochodzących z innego państwa członkowskiego, gdzie są one legalnie wprowadzone do obrotu, jest we Francji uzależnione od tego, by środek ochrony roślin będący przedmiotem importu równoległego i produkt odniesienia miały to samo pochodzenie.

Skutkuje to ograniczeniem swobodnego przepływu środków ochrony roślin, które jest niezgodne z art. 28 traktatu WE, nie jest uzasadnione względami ochrony zdrowia publicznego, zdrowia zwierząt lub ochrony środowiska, i nie jest proporcjonalne w stosunku do zamierzonego celu.

Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii**(Sprawa C-205/06)**

(2006/C 165/30)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: H. Støvlbæk i B. Martenczuk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie stosując wszelkich właściwych środków w celu wyeliminowania niezgodności dotyczących postanowień w przedmiocie transferów znajdujących się w dwustronnych umowach zawartych z Koreą, Zielonym Przylądkiem, Chinami, Malezją, Federacją Rosyjską i Turcją dotyczących inwestycji, Republika Austrii nie wykonała obowiązków, które na niej ciążyą na mocy art. 307 ust. 2 traktatu WE
- obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Artykuł 307 traktatu WE zobowiązuje państwa członkowskie do zastosowania wszelkich właściwych środków w celu wyeliminowania niezgodności z traktatem WE stwierdzonych w umowach zawartych przed dniem 1 stycznia 1958 r. lub przed datą ich przystąpienia do Wspólnot Europejskich.

Komisja uważa, że postanowienia dotyczące swobodnego przepływu płatności związanych z inwestycjami wykonanymi w ramach umów dwustronnych dotyczących inwestycji zawartych z Koreą, Zielonym Przylądkiem, Chinami, Malezją, Federacją Rosyjską i Turcją są niezgodne z traktatem WE. Postanowienia te nie pozwalają bowiem Republice Austrii na zastosowanie restrykcji w przepływie kapitałów i płatności przyjętych przez Radę Unii Europejskiej w oparciu o art. 57 ust. 2, art. 59 i 60 ust. 1 traktatu WE.

Argument rządu austriackiego, zgodnie z którym umowy te nie przesądzą o jego zachowaniu przy głosowaniu w Radzie, jest bez znaczenia. Jedynie istotnym problemem jest to, czy w niniejszym przypadku Republika Austrii jest w stanie zgodnie ze swymi zobowiązaniami międzynarodowymi wprowadzić w życie restrykcje. Nie jest tak na mocy postanowień umów dotyczących inwestycji, o których mowa, zawartych przez Austrię. Z tego samego powodu argument, zgodnie z którym Austria sama nie może zablokować podjęcia przez Radę decyzji podejmowanych kwalifikowaną większością nie przesądza sprawy.

Ponieważ występuje w tym przypadku niezgodność z traktatem WE, Austria ma obowiązek zastosowania odpowiednich środków dla usunięcia tej niezgodności. Jeśli nie dysponuje innymi środkami, może być zobowiązana — w oparciu o orzecznictwo Trybunału — do rozwiązania takiej umowy.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szegedi Ítéltábla (Węgry) w dniu 5 maja 2006 r. — Cartesio Oktató és Szolgáltató Bt.**(Sprawa C-210/06)**

(2006/C 165/31)

*Język postępowania: węgierski***Sąd krajowy**

Szegedi Ítéltábla .

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona wnosząca odwołanie: Cartesio Oktató és Szolgáltató Bt.

Pytania prejudycjalne

1. Czy sąd drugiej instancji rozstrzygający w sprawie odwołania wniesionego od postanowienia wydanego przez sąd rejestrowy (cégbírótság) w postępowaniu w sprawie rejestracji zmian jest upoważniony do skierowania wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie art. 234 WE wówczas, gdy ani postępowanie w sprawie wydania postanowienia przez sąd gospodarczy rejestrowy, ani postępowanie odwoławcze nie mają charakteru kontrydiktoryjnego?
2. W zakresie, w jakim ów sąd drugiej instancji włączony zostanie do zakresu pojęcia sądu uprawnionego do skierowania pytania prejudycjalnego na podstawie art. 234 traktatu rzymskiego, czy sąd ten powinien zostać uznany za sąd orzekający w ostatniej instancji, który jest zobowiązany na podstawie art. 234 traktatu do przedstawienia Trybunałowi Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich pytań dotyczących wykładni prawa wspólnotowego?
3. Czy regulacja krajowa, która umożliwia wniesienie środka odwoławczego na podstawie przepisów prawa krajowego od postanowienia o odesłaniu prejudycjalnym, ogranicza lub może ograniczyć prawo sądów węgierskich do wystąpienia z pytaniami prejudycjalnymi wynikające bezpośrednio z art. 234 traktatu rzymskiego, jeżeli w trakcie tego postępowania odwoławczego, sąd wyższej instancji może zmienić owo postanowienie czyniąc bezskutecznym wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym i nakazując sądowi, który wydał postanowienie odsyłające, wznowienie zawieszzonego postępowania?
4. A. Czy w sytuacji, gdy spółka utworzona na Węgrzech na podstawie węgierskiego prawa o spółkach i wpisana do węgierskiego rejestru handlowego zamierza przenieść swoją siedzibę do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, prawo regulujące tę dziedzinę wchodzi do zakresu zastosowania prawa wspólnotowego, czy też wobec braku harmonizacji ustawodawstw, właściwe jest wyłącznie prawo krajowe?
- B. Czy spółka węgierska może wnosić o przeniesienie siedziby do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej powołując się bezpośrednio na prawo wspólnotowe (art. 43 i 48 traktatu rzymskiego)? W przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy można uzależnić zmianę siedziby od spełnienia każdego rodzaju przesłanki lub od zezwolenia państwa członkowskiego pochodzenia lub państwa członkowskiego przyjmującego?
- C. Czy wykładni art. 43 i 48 traktatu rzymskiego można dokonywać w ten sposób, że na ich podstawie sprzeczna z prawem wspólnotowym jest regulacja lub praktyka

krajowa, które wprowadzają rozróżnienie pomiędzy spółkami handlowymi w dziedzinie wykonywania praw wynikających z członkostwa w zależności od tego, w którym państwie członkowskim mają one swoją siedzibę?

Czy wykładni art. 43 i 48 traktatu rzymskiego można dokonywać w ten sposób, że na ich podstawie sprzeczna z prawem wspólnotowym jest regulacja lub praktyka krajowa, która zakazuje spółce węgierskiej przeniesienia siedziby do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej?

Odwołanie wniesione w dniu 9 maja 2006 r. przez Hertę Adam od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 22 lutego 2006 r. w sprawie T-342/04 Herta Adam przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-211/06 P)

(2006/C 165/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Herta Adam [Przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats]

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 22 lutego 2006 r. w sprawie T-342/04 Herta Adam przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich w całości;
- uchylenie decyzji Komisji z dnia 2 września 2003 r. odmawiającej skarżącej prawa do dodatku zagranicznego przewidzianego w art. 4 załącznika VII do regulaminu pracowników Wspólnot Europejskich
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w obydwu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie jest oparte na naruszeniu prawa przez Sąd Pierwszej Instancji w ramach wykładni pojęcia „okoliczności, wynikające z pracy wykonywanej dla innego państwa lub dla organizacji międzynarodowej” zawartego w art. 4 ust. 1 lit. a) tiret drugie załącznika VII do regulaminu pracowniczego.

Skarga wniesiona w dniu 11 maja 2006 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-216/06)

(2006/C 165/33)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich [przedstawiciele: S. Pardo Quintillán i F. Simonetti, pełnomocnicy]

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, iż nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych w celu zastosowania się do dyrektywy 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniająca w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG i 96/61/WE⁽¹⁾, a w każdym razie nie podając tych przepisów do wiadomości Komisji, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy, oraz
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2003/35 upłynął w dniu 25 czerwca 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 156, str. 17

Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-218/06)

(2006/C 165/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: D. Maidani, pełnomocnik)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez nieprzyjęcie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniająca dyrektywy 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG Rady oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾, a w każdym razie poprzez niepodanie ich do wiadomości Komisji, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Wielkie Księstwo Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy upłynął 11 sierpnia 2004 r.

⁽¹⁾ Dz.U. 2003 L 35, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-219/06)

(2006/C 165/35)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: N. Yerrell, pełnomocnik)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że niepodejmując środków, które zapewniają wykonanie wyroku wydanego przez Trybunał w dniu 30 września 2004 r. w sprawie C-481/03⁽¹⁾, dotyczącego braku powiadomienia o środkach wprowadzających dyrektywy 2001/12WE⁽²⁾ i 2001/13WE⁽³⁾, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tych dyrektyw oraz na mocy art. 228 ust. 1 WE;

- nakazanie Wielkiemu Księstwu Luksemburga zapłaty na rzecz Komisji okresowej kary pieniężnej wynoszącej 4.800 EUR za każdy dzień opóźnienia w wykonaniu wyroku wydanego w sprawie C-481/03 w zakresie dotyczącym dyrektywy 2001/12/WE, jak również okresowej kary pieniężnej wynoszącej 4.800 EUR za każdy dzień opóźnienia w wykonaniu wyroku wydanego w sprawie C-481/03 w zakresie dotyczącym dyrektywy 2001/13/WE, począwszy od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie do dnia wykonania wyroku w sprawie C-481/03;
- nakazanie Wielkiemu Księstwu Luksemburga zapłaty na rzecz Komisji ryczałtu w kwocie będącej wynikiem przemnożenia kwoty dziennej wynoszącej 1.000 EUR przez liczbę dni utrzymywania się naruszenia począwszy od dnia ogłoszenia wyroku w sprawie C-481/03 do dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie, w zakresie dotyczącym dyrektywy 2001/12/WE, a także zapłaty takiej samej kwoty w zakresie dotyczącym dyrektywy 2001/12/WE;
- obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Służby Komisji nie zostały powiadomione o jakimkolwiek przepisie przyjętym przez Wielkie Księstwo Luksemburga w następstwie wydania przez Trybunał wyroku w sprawie C-481/03.

⁽¹⁾ Nieopublikowany.

⁽²⁾ Dyrektywa 2001/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/440/EWG w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych (Dz.U. L 75, str. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa 2001/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. zmieniająca dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym (Dz.U. L 75, str. 26).

Skarga wniesiona w dniu 16 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-222/06)

(2006/C 165/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisję Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: D. Maidani i G. Braun, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez nieprzyjęcie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2001/97/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 grudnia 2001 r. zmieniającej dyrektywę 91/308/EWG Rady w sprawie uniemożliwienia korzystania z systemu finansowego w celu prania brudnych pieniędzy ⁽¹⁾, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 15 czerwca 2003 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 334, str. 76.

Skarga wniesiona w dniu 16 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-223/06)

(2006/C 165/37)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: G. Braun)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez nieprzyjęcie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2003/51/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 czerwca 2003 r. zmieniającej dyrektywę 78/660/EWG, 83/349/EWG, 86/635/EWG i 91/674/EWG Rady w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, banków i innych instytucji finansowych oraz zakładów ubezpieczeń ⁽¹⁾, a w każdym razie poprzez niepodanie ich do wiadomości Komisji, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy upłynął 1 stycznia 2005 r.

(¹) Dz.U. L 178, str. 16.

Skarga wniesiona w dniu 16 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-224/06)

(2006/C 165/38)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich [przedstawiciele: G. Braun i J. R. Vidal Puig]

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy dyrektywy Komisji 2004/72/WE (¹) z dnia 29 kwietnia 2004 r. wykonującej dyrektywę 2003/6/WE (²) Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie dopuszczalnych praktyk rynkowych, definicji informacji wewnętrznej w odniesieniu do towarowych instrumentów pochodnych, sporządzania list osób mających dostęp do informacji wewnętrznych, powiadamiania o transakcjach związanych z zarządaniem oraz powiadamiania o podejrzanych transakcjach przez to, iż nie przyjęło środków prawnych i administracyjnych niezbędnych do transpozycji tej dyrektywy, a w każdym razie nie zawiadamiając o tych środkach Komisji;

— obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy 2004/72/WE upłynął w dniu 12 października 2004 r.

(¹) Dz. U. L 162, str. 70.

(²) Dz. U. L 96, str. 16.

Skarga wniesiona w dniu 17 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-226/06)

(2006/C 165/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: G. Rozet i I. Kaufmann-Bühler, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu dostosowania się do art. 2, 10 ust. 1 i art. 12 ust. 3 i 4 dyrektywy Rady 89//391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy (¹) Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy, a także art. 10 i 249 WE;

— obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 89//391/EWG upłynął w dniu 31 grudnia 1992 r.

Komisja zarzuca Republice Francuskiej, że uchybiła swym zobowiązaniom z art. 2, 10 ust. 1 i art. 12 ust. 3 i 4 dyrektywy 89//391 nie przyjmując wszelkich przepisów niezbędnych do jej prawidłowej transpozycji do prawa francuskiego.

(¹) Dz.U. L 18,3 str. 1

Skarga wniesiona w dniu 17 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-227/06)

(2006/C 165/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: B. Schima i B. Stromsky, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że ustanawiając de facto wymóg uzyskania znaków zgodności „BENOR” lub „ATG” przez podmioty gospodarcze pragnące sprzedawać w Belgii wyroby budowlane, wyprodukowane lub sprzedawane legalnie w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, w celu prowadzenia sprzedaży tych wyrobów w Belgii, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 28 i 30 traktatu WE;
- obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Sporne środki krajowe można uznać za środki państwowe zakłócające swobodny przepływ towarów, nieuzasadnione względami określonymi w art. 30 WE lub nadrzędnymi względami interesu ogólnego oraz niezgodne z zasadą proporcjonalności.

Skarga wniesiona w dniu 24 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii**(Sprawa C-235/06)**

(2006/C 165/41)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: G. Braun, R. Vidal Puig)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Austrii uchybiła swym zobowiązaniom nie przewidując sankcji w rozumieniu art. 16 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91⁽¹⁾
- obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Artykuł 16 rozporządzenia nr 261/2004 stanowi, że dla przewoźników lotniczych powinny zostać przewidziane sankcje w razie odmowy wypłaty odszkodowania, innej formy transportu lub prawa do zwrotu. Ustanowione przez Państwa Członkowskie sankcje za naruszenia niniejszego rozporządzenia powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Według informacji będących w posiadaniu Komisji, Austria nie wprowadziła jeszcze żadnych sankcji za naruszenie rozporządzenia, które byłyby skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

⁽¹⁾ Dz.U. L 46 z 17.2.2004 r.

Skarga wniesiona w dniu 24 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga**(Sprawa C-236/06)**

(2006/C 165/42)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: D. Maidani i G. Braun, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez nieprzyjęcie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku)⁽¹⁾, a w każdym razie poprzez niepodanie ich do wiadomości Komisji, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 12 października 2004 r.

(¹) Dz.U. L 96, str. 16.

Odwołanie wniesione w dniu 28 maja 2006 r. przez Guida Stracka od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (pierwsza izba) z dnia 22 marca 2006 r. w sprawie T-4/05 Guido Strack przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-237/06 P)

(2006/C 165/43)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Guido Strack (Przedstawiciel: L. Füllkrug, avocat)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie postanowienia wydanego w dniu 22 marca 2006 r. przez pierwszą izbę Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich w sprawie Guido Strack przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (T-4/05 (¹));
- uchylenie decyzji OLAF z dnia 5 lutego 2004 r. o zamknięciu dochodzenia nr OF/2002/0356, jak również uchylenie sprawozdania końcowego z dochodzenia, na którym decyzja ta się opiera (sygn.: NT/sr D(2003)-AC-19723 — 01687 05.02.2004);
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie twierdzi, że postanowienie Sądu jest dotknięte wadami procesowymi i zostało wydane przy naruszeniu zasady prawa wspólnotowego zawartej w art. 3 ust. 3

decyzji Rady z dnia 2 listopada 2004 r. ustanawiającej Sąd do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (2004/752/CE, Euratom). Wnoszący odwołanie uważa, że w chwili wydawania zaskarżonego postanowienia, Sąd nie był już właściwy, gdyż przywołany przepis zobowiązywał go do przesłania sprawy T-4/05 do Sądu do spraw Służby Publicznej w grudniu 2005 r.

Ponadto wnoszący odwołanie uważa, że Sąd popełnił błędy procesowe nie dokonując odwołania w zaskarżonym postanowieniu do kilku niezależnych zarzutów wyrażonych w skardze.

Wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo wspólnotowe dokonując błędnej wykładni pojęcia „aktu niekorzystnego” użytego w art.90 ust. 2 i art. 90a regulaminu pracowniczego urzędników. A to poprzez błędną wykładnię samego pojęcia jak i poprzez nieuwzględnienie orzecznictwa, błędną wykładnię art. 22a, 22b i 43 regulaminu pracowniczego urzędników, prawa podstawowego do integralności fizycznej i psychicznej oraz zasady prawa do skutecznej ochrony sądowej, jak również poprzez złą ocenę roszczeń odszkodowawczych.

Wreszcie wnoszący odwołanie podnosi, iż postanowienie Sądu jest dotknięte wadami procesowymi wynikającymi: po pierwsze, z błędnych ustaleń faktycznych, co może być wykazane za pomocą akt sprawy; po drugie, z błędnej oceny prawnej faktów dotyczących dochodzeń OLAF i po trzecie, z ich nielogicznego przedstawienia w uzasadnieniu postanowienia.

(¹) Dz.U. C 121, str. 12.

Postanowienie prezesa szóstej izby Trybunału z dnia 15 lutego 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-21/05) (¹)

(2006/C 165/44)

Język postępowania: włoski

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 69 z 19.3.2005

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 10 maja 2006 r. — Galileo International Technology i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-279/03) ⁽¹⁾

(Skarga o odszkodowanie — Pozaumowna odpowiedzialność Wspólnoty — Wspólnotowy projekt systemu radionawigacji satelitarnej (Galileo) — Szkoda, na którą powołują się właściciele znaków towarowych i nazw handlowych zawierających wyraz „Galileo” — Odpowiedzialność Wspólnoty w braku bezprawnego zachowania jej organów — Nienormalny i szczególnie charakter szkody)

(2006/C 165/45)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Galileo International Technology LLC (Bridgetown, Barbados), Galileo International LLC (Wilmington, Delaware, Stany Zjednoczone), Galileo Belgium SA (Bruksela, Belgia), Galileo Danmark A/S (Kopenhaga, Dania), Galileo Deutschland GmbH (Frankfurt nad Menem, Niemcy), Galileo España, SA, (Madryt, Hiszpania), Galileo France SARL (Roissy-en-France, Francja), Galileo Nederland BV (Hoofddorp, Niderlandy), Galileo Nordiska AB (Sztokholm, Szwecja), Galileo Portugal Ltd (Alges, Portugalia), Galileo Sigma Srl (Rzym, Włochy), Galileo International Ltd (Langley, Berkshire, Zjednoczone Królestwo), The Galileo Co. (Londyn, Zjednoczone Królestwo) i Timas Ltd (Dublin, Irlandia) [Przedstawiciele: adwokaci C. Delcorde, J.-N. Louis, J.-A. Delcorde i S. Maniatopoulos]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich [Przedstawiciele: N. Rasmussen i M. Huttunen, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów A. Berenbooma i N. Van den Bossche]

Przedmiot sprawy

Skarga o odszkodowanie, w której skarżące domagają się po pierwsze, by Komisja zaprzesała używania wyrazu „Galileo” w odniesieniu do wspólnotowego projektu systemu radionawigacji satelitarnej i nakłaniania osób trzecich do używania tego wyrazu, oraz po drugie naprawienia szkody, którą odniosły skarżące na skutek używania i promowania przez Komisję wspomnianego wyrazu, ich zdaniem identycznego z zarejestrowanymi przez skarżące znakami towarowymi i ich nazwami handlowymi

Sentencja wyroku

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Skarżące zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 251 z 18.10.2003

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 17 maja 2006 r. — Kallianos przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-93/04) ⁽¹⁾

(Urzędnicy — Potrącenia z wynagrodzenia — Świadczenie alimentacyjne w ramach postępowania rozwodowego — Wykonanie orzeczenia sądu krajowego)

(2006/C 165/46)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Theodoros Kallianos (Kraainem, Belgia) [Przedstawiciele: G. Archambeau, avocat]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich [Przedstawiciele: J. Currall i D. Martin, pełnomocnicy, wspomagani przez D. Waelbroeck, avocat]

Przedmiot sprawy

Żądanie uchylenia decyzji Komisji dotyczącej pewnych potrąceń z wynagrodzenia skarżącego w następstwie środków zabezpieczających zarządzonych przez sąd belgijski, żądanie zwrotu potrąconych kwot oraz odszkodowania.

Sentencja wyroku

1) Skarga zostaje oddalona

2) Każda ze stron ponosi własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 106 z 30.4.2004

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 17 maja 2006 r. —
Lavagnoli przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**

(Sprawa T-95/04) ⁽¹⁾

(Urzednicy — Sprawozdanie z oceny — Prawdliwość postępowania w sprawie oceny — Wykonywanie funkcji przedstawiciela pracowników i związków zawodowych — obowiązek uzasadnienia — Skarga o stwierdzenie nieważności postępowania i uchylenie decyzji)

(2006/C 165/47)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Luciano Lavagnoli (Berchem, Luksemburg)
[Przedstawiciele: G. Bounéou i F. Frabetti, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich [Przedstawiciele: J. Currall i H. Krämer, pełnomocnicy]

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności postępowania w sprawie oceny za okres od dnia 1 lipca 1999 r. do dnia 30 czerwca 2001 r. w zakresie dotyczącym skarżącego i uchylenia decyzji przyjmującej ostateczne sprawozdanie z oceny skarżącego za ten okres.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Każda ze stron ponosi własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 106 z 30.4.2004

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 10 maja 2006 r. —
R przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**

(Sprawa T-331/04) ⁽¹⁾

(Urzednicy — Powołanie — Zaklasyfikowanie do grupy zaszerogowania — Art. 31 ust. 2 regulaminu pracowniczego)

(2006/C 165/48)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: R (Chaumont-Gistoux, Belgia) [Przedstawiciele: B. Arians, avocat]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich [Przedstawiciele: V. Joris i H. Kraemer, pełnomocnicy]

Przedmiot sprawy

Żądanie uchylenia decyzji dotyczącej zaklasyfikowania skarżącego do grupy zaszerogowania.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Każda ze stron ponosi własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 284 z 20.11.2004

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 10 maja 2006 r. w
sprawie Air One przeciwko Komisji**

(Sprawa T-395/04) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Transport lotniczy — Skarga do Komisji — Brak zajęcia stanowiska przez Komisję — Skarga na bezczynność — Termin — Dopuszczalność)

(2006/C 165/49)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Air One Spa (Chieti, Włochy) (Przedstawiciele: adwokaci G. Belotti i M. Padellaro)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: pełnomocnicy V. Di Bucci i E. Righini)

Przedmiot sprawy

Skarga wniesiona na podstawie art. 232 WE w celu stwierdzenia, iż Komisja uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży, nie wydając decyzji w sprawie skargi złożonej do niej przez skarżącą w dniu 22 grudnia 2003 r., dotyczącej pomocy, jaką Republika Włoch przyznała bezprawnie przewoźnikowi lotniczemu Ryanair

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Skarżąca zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 300 z 4.12.2004.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 maja 2006 r. — Martin Magone przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-73/05) ⁽¹⁾

(Urzędnicy — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga o odszkodowanie i zadośćuczynienie — Oczywisty błąd w ocenie — Obowiązek uzasadnienia — Nadużycie władzy — Molestowanie psychiczne)

(2006/C 165/50)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Alejandro Martin Magone (Bruksela, Belgia) [Przedstawiciel: É. Boigelot, avocat]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich [Przedstawiciele: L. Lozano Palacios i K. Herrmann, pełnomocnicy]

Przedmiot sprawy

Po pierwsze żądanie stwierdzenia nieważności sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej za 2003 r. i po drugie żądanie odszkodowania i zadośćuczynienia oszacowanych ex aequo et bono na kwotę 39 169,67 EUR.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Każda ze stron ponosi własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 106 z 30.4.2005

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 2 maja 2006 r. — Belgia przeciwko Komisji

(Sprawa T-134/05) ⁽¹⁾

(Europejski Fundusz Społeczny — Windykacja należności poprzez potrącenie wierzytelności Wspólnot — Przedawnienie — Odsetki za zwłokę — Skarga o stwierdzenie nieważności — Zarzut niedopuszczalności — Akt podlegający zaskarżeniu — Niedopuszczalność)

(2006/C 165/51)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Belgii (Przedstawiciele: J. Devadder, pełnomocnik oraz J.-P. Buyle i C. Steyaert, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: V. Joris, G. Wilms i A. Weimar, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji zawartej w piśmie z dnia 19 stycznia 2005 r., którym Komisja odpowiedziała na pisma Królestwa Belgii dotyczące funduszy przekazanych niektórym podmiotom belgijskim w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 132 z 28.5.2005 r.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 maja 2006 r. — Tesoka przeciwko Europejskiej Fundacji na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy (FEACVT)

(Sprawa T-398/05) ⁽¹⁾

(przekazanie Sądowi do spraw Służby Publicznej)

(2006/C 165/52)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Sabina Tesoka (Overijse, Belgia) [Przedstawiciel: J.-L. Fagnart, avocat]

Strona pozwana: Europejska Fundacja na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy (FEACVT) [Przedstawiciel: C. Callanan, avocat]

Przedmiot sprawy

Skarga na podstawie art. 236 WE.

Sentencja postanowienia

Skarga zostaje przekazana Sądowi do spraw Służby Publicznej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 10 z 14.1.2006.

Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 maja 2006 r. — Gollnisch przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-42/06 R)

(Środki tymczasowe — Akt Parlamentu — Ochrona immunitetu członka Parlamentu — Wniosek o zawieszenie wykonania — Dopuszczalność)

(2006/C 165/53)

Język postępowania: francuski

Strony*Strona skarżąca:* Bruno Gollnisch (Limonest, Francja) (przedstawiciel: W. de Saint Just, adwokat)*Strona pozwana:* Parlament Europejski (przedstawiciele: H. Krück, C. Karamarcos i A. Padowska, pełnomocnicy)**Przedmiot**

Wniosek o zawieszenie wykonania decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 13 grudnia 2005 r. w sprawie zaniechania ochrony immunitetu i przywilejów B. Gollnisch

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 3 maja 2006 r. — Drax Power i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-130/06)

(2006/C 165/54)

Język postępowania: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Drax Power Ltd (Selby, Zjednoczone Królestwo), Great Yarmouth Power Ltd (Swindon, Zjednoczone Królestwo), International Power Plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo), Npower Copgen Ltd (Swindon, Zjednoczone Królestwo), ScottishPower Generation Ltd (Glasgow, Zjednoczone Królestwo), Scottish and Southern Energy Plc (Perth, Zjednoczone Królestwo) (Przedstawiciele: I. Glick, QC, i M. Cook, Barrister)*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2006) 426 wersja ostateczna z dnia 22 lutego 2006 r. dotyczącej proponowanej przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zmiany krajowego planu rozdzielania przydziałów emisji gazów cieplarnianych;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumentyW dniu 10 listopada 2004 r. Zjednoczone Królestwo poinformowało Komisję o zamiarze zmiany swojego tymczasowego krajowego planu rozdzielania przydziałów emisji gazów cieplarnianych. W wyniku skargi Zjednoczonego Królestwa na decyzję Komisji stwierdzającą niedopuszczalność proponowanej zmiany Sąd Pierwszej Instancji wyrokiem w sprawie T-178/05 ⁽¹⁾ stwierdził jej nieważność.

W następstwie tego stwierdzenia nieważności Komisja wydała nową decyzję stwierdzającą, że proponowana zmiana jest niedopuszczalna. Ta decyzja została obecnie zaskarżona przez skarżącą.

Skarżące są bezpośrednio lub za pośrednictwem swoich oddziałów właścicielami instalacji produkujących energię elektryczną objętych dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE ⁽²⁾. W wyniku proponowanej zmiany krajowego planu rozdzielania otrzymałyby one znacznie więcej przydziałów, niż przyznano im obecnie.

W uzasadnieniu skargi skarżące podnoszą, że zaskarżona decyzja jest sprzeczna z wyrokiem Sądu Pierwszej Instancji w sprawie T-178/05 i że kwestie poruszone w tej decyzji zostały już prawomocnie rozstrzygnięte.

Zdaniem skarżących Komisja błędnie twierdzi, że wynikająca z art. 11 ust. 1 dyrektywy data 30 września 2004 r. jest terminem prekluzyjnym i że państwa członkowskie nie są uprawnione do proponowania zmian w krajowych planach rozdzielania po tym terminie, z wyjątkiem zmian wymaganych decyzją Komisji.

Skarżące twierdzą ponadto, że wyrażone obawy co do funkcjonowania systemu handlu przydziałami są przesadzone i nie mogą uzasadnić odrzucenia proponowanej zmiany.

⁽¹⁾ Wyrok w sprawie T-178/05 Zjednoczone Królestwo przeciwko Komisji, dotychczas nieopublikowany w Zbiorze.

⁽²⁾ Dz.U. L 275, str. 32.

**Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2006 r. — Sonia Rykiel
Création et Diffusion de Modèles przeciwko OHIM —
Cuadrado (SONIA SONIA RYKIEL)**

(Sprawa T-131/06)

(2006/C 165/55)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sonia Rykiel Création et Diffusion de Modèles (Paryż, Francja) [Przedstawiciel: adwokat E. Baud]

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Cuadrado S.A. (Paterna, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 30 stycznia 2006 r. w sprawie R 329/2005-1,
- obciążenie kosztami postępowania strony pozwanej i w przypadku jego przystąpienia — interwenienta.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Sonia Rykiel Création et Diffusion de Modèles

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „SONIA SONIA RYKIEL” dla towarów z klas 3, 9, 14, 18 i 25 (zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 1035625)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeczności: Cuadrado S.A.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeczności: Krajowe znaki towarowe „SONIA” dla towarów z klas 24 i 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu w odniesieniu do towarów z klasy 25

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów i odrzucenie zgłoszenia dla wszystkich towarów z klasy 25

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 43 ust. 3 i art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40//94

**Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2006 r. — Gorostiaga
Atxalandabaso przeciwko Parlamentowi**

(Sprawa T-132/06)

(2006/C 165/56)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Koldo Gorostiaga Atxalandabaso (Saint Pierre-d'Irube, Francja) (przedstawiciel: D. Rouget, avocat)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności spornej decyzji Sekretarza Generalnego z dnia 22 marca 2006 r.;
- nakazanie stronie pozwanej pokrycia jej własnych kosztów, jak również kosztów poniesionych przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

W dniu 22 grudnia 2005 r. w ramach skargi wniesionej przez skarżącego, byłego posła do Parlamentu Europejskiego, Sąd Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wydał wyrok (sprawa T-146/04 Koldo Gorostiaga Atxalandabaso przeciwko Parlamentowi (!)), którym uchylił, z powodu uchybień proceduralnych, decyzję Sekretarza Generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 24 lutego 2004 r. dotyczącą ściągnięcia kwot przekazanych skarżącemu tytułem zwrotu kosztów i diet poselskich, w zakresie w jakim stanowiła ona, że ściągnięcie kwoty stanowiącej dług skarżącego nastąpi w drodze potrącenia. W dalszej części skarga została oddalona. W następstwie tego wyroku Sekretarz Generalny Parlamentu wydał w dniu 22 marca 2006 r. nową decyzję o ściągnięciu w drodze potrącenia kwot przekazanych skarżącemu. Mowa tu o zaskarżonej decyzji.

W uzasadnieniu skargi o stwierdzenie nieważności, skarżący podnosi, po pierwsze, zarzut naruszenia powagi rzeczy osądzonej, gdyż procedura wydania zaskarżonej decyzji, jego zdaniem, jest niezgodna z wyrokiem Trybunału z dnia 22 grudnia 2005 r. Drugi zarzut dotyczy rzekomego naruszenia Przepisów dotyczących zwrotu posłom do Parlamentu Europejskiego kosztów i diet, a mianowicie art. 27 ust. 3 i 4. Ponadto skarżący powołuje się na wystąpienie siły wyższej, skutkującej pozbawieniem go dostępu do jego dokumentów księgowych, a także wydaniem przez władze jednego z państw członkowskich decyzji odmownej w zakresie dokonania zwrotu należności, która została zapłacona w innym postępowaniu. Skarżący powołuje się również na naruszenie podstawowych wymogów proceduralnych, bowiem przy wydaniu zaskarżonej decyzji

procedury konsultacyjne nie zostały zastosowane w sposób właściwy. Skarżący utrzymuje, że zaskarżona decyzja narusza zasady obiektywizmu, bezstronności, równości i niedyskryminacji. Ponadto, podnosi on zarzuty dotyczące naruszenia obowiązku uzasadnienia, a także niezastosowania się do przepisów dotyczących powiadamiania o podjętej decyzji przez instytucje, co stanowi naruszenie Kodeksu dobrej praktyki administracyjnej. Wreszcie skarżący na poparcie swojej skargi powołuje się na zarzut nadużycia władzy i błędnej oceny stanu faktycznego.

(¹) Dotychczas nieopublikowany w Zbiorze

Skarga wniesiona w dniu 11 maja 2006 r. — Central przeciwko OHIM — Pages Jaunes (słowny znak towarowy PAGESJAUNES.COM)

(Sprawa T-134/06)

(2006/C 165/57)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Xentral LLC (Miami, Stany Zjednoczone Ameryki) [Przedstawiciel: adwokat A. Bertrand]

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Pages Jaunes SA (Sèvres, Francja)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji R 708/2005-1 z dnia 15 lutego 2006 r.,
- stwierdzenie ważności wspólnotowego znaku towarowego PAGESJAUNES.COM,
- obciążenie Izby Odwoławczej OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Central LLC

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „PAGESJAUNES.COM” dla towarów z klasy 16 (zgłoszenie nr 1 880 871)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sporze: Pages Jaunes SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sporze: Słowny krajowy znak towarowy „LESPAGESJAUNES” dla towarów z klasy 16, firma i nazwa handlowa „PAGES JAUNES”

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu dla wszystkich podnoszonych towarów

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Skarżąca podnosi powołuje się na swoje wcześniejsze prawo do domeny „PAGESJAUNES.COM”, które jej zdaniem można przeciwstawić znakowi towarowemu i firmie strony wnoszącej sprzeciw.

Wskazuje ona również na naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ znak towarowy strony wnoszącej sprzeciw ma zwykły i bardzo mało odróżniający charakter.

Utrzymuje ona, że jej znak towarowy, o którego rejestrację wniosła, w żaden sposób nie stanowi naruszenia względem firmy i nazwy handlowej strony wnoszącej sprzeciw.

Skarżąca podważa również powszechną znajomość znaku towarowego strony wnoszącej sprzeciw.

Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2006 r. — Al-Faqih przeciwko Radzie

(Sprawa T-135/06)

(2006/C 165/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Al-Bashir Mohammed Al-Faqih (Birmingham, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: N. Garcia, solicitor, S. Cox, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 561/2003 z dnia 27 marca 2003 r. i rozporządzeniem Komisji (WE) nr 246/2006 z dnia 10 lutego 2006 r. oraz wzmianki o skarżącym w Załączniku I;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący jest obywatelem libijskim zamieszkałym w Zjednoczonym Królestwie. Domaga się on stwierdzenia nieważności między innymi rozporządzenia nr 246/2006 (¹), na mocy którego jego nazwisko zostało dodane do wykazu osób, grup i podmiotów związanych z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i Talibami, w stosunku do których stosuje się zamrożenie funduszy i innych zasobów gospodarczych na mocy art. 2 rozporządzenia nr 881/2002 (²).

Skarżący podnosi, że Rada nie miała kompetencji do przyjęcia art. 2 rozporządzenia nr 881/2002 w brzmieniu uwzględniającym zmiany, gdyż art. 60, 301 i 308 WE nie przyznają jej do tego odpowiednich uprawnień. Ponadto Rada oraz Komisja dopuściły się nadużycia władzy, gdyż art. 2 rozporządzenia nr 881/2002 w brzmieniu uwzględniającym zmiany nie służy realizacji celów art. 60, 301 i 308 WE.

Skarżący ponadto twierdzi, że art. 2 rozporządzenia nr 881/2002 w brzmieniu uwzględniającym zmiany narusza podstawowe zasady prawa wspólnotowego, w szczególności zasady pomocniczości, proporcjonalności i poszanowania praw podstawowych.

Skarżący na koniec zarzuca naruszenie istotnego wymogu proceduralnego przy przyjmowaniu art. 2 rozporządzenia nr 881/2002 w brzmieniu uwzględniającym zmiany, to jest wymogu należytego wyjaśnienia przez Radę oraz Komisję powodów, dlaczego środki, które zostały uznane za niezbędne, nie mogą być przyjęte przez poszczególne państwa członkowskie.

(¹) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 246/2006 z dnia 10 lutego 2006 r. zmieniające po raz sześćdziesiąty trzeci rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i Talibami i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001 (Dz.U. 2006 L 40, str. 13).

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i Talibami i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001 zakazujące wywozu niektórych towarów i usług do Afganistanu, wzmacniające zakaz lotów i rozszerzające zamrożenie funduszy i innych środków finansowych w odniesieniu do Talibów w Afganistanie (Dz.U. 2002 L, str. 9).

Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2006 r. — Sanabel Relief Agency przeciwko Radzie

(Sprawa T-136/06)

(2006/C 165/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sanabel Relief Agency Ltd (Birmingham, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: N. Garcia, solicitor, S. Cox, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. zmienionego rozporządzeniem Rady (EWG) nr 561/2003 z dnia 27 marca 2003 r. i rozporządzeniem Komisji (WE) nr 246/2006 z dnia 10 lutego 2006 r. oraz wzmianki o stronie skarżącej w Załączniku I;

— obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty powołane przez stronę skarżącą są takie same jak powołane w sprawie T-135/06 Al-Faqih przeciwko Radzie.

Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2006 r. — Abdrabbah przeciwko Radzie

(Sprawa T-137/06)

(2006/C 165/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ghunia Abdrabba (Birmingham, Zjednoczone Królestwo) (Przedstawiciele: N. Garcia, Solicitor, S. Cox, Barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 561/2003 z dnia 27 marca 2003 r. oraz przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 246/2006 z dnia 10 lutego 2006 r. oraz wykreślenie wpisu dotyczącego skarżącego w załączniku I do tego rozporządzenia;

— obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty podniesione przez stronę skarżącą są identyczne z podniesionymi w sprawie T-135/06 Al-Faqih przeciwko Radzie.

Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2006 r. — Nasuf przeciwko Radzie

(Sprawa T-138/06)

(2006/C 165/61)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Taher Nasuf (Manchester, Zjednoczone Królestwo) (Przedstawiciele: N. Garcia, Solicitor, S. Cox, Barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 561/2003 z dnia 27 marca 2003 r. oraz przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 246/2006 z dnia 10 lutego 2006 r. oraz wykreślenie wpisu dotyczącego skarżącego w załączniku I do tego rozporządzenia
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty podniesione przez stronę skarżącą są identyczne z podniesionymi w sprawie T-135/06 Al-Faqih przeciwko Radzie.

Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2006 r. — Francja przeciwko Komisji**(Sprawa T-139/06)**

(2006/C 165/62)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Republika Francuska (Paryż, Francja) (Przedstawiciele: E. Belliard, pełnomocnik, G. de Bergues, pełnomocnik, S. Gasri, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności spornej decyzji ze względu na brak kompetencji Komisji;
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności spornej decyzji ze względu na uchybienia proceduralne wynikające z naruszenia prawa do obrony;
- ewentualnie, w dalszej kolejności, stwierdzenie nieważności spornej decyzji ze względu na to, że przyjęto w niej błędną ocenę środków podejmowanych przez Francję w celu pełnego wykonania wyroku z dnia 12 lipca 2005 r.;
- ewentualnie, ponownie w dalszej kolejności, stwierdzenie nieważności spornej decyzji ze względu na to, że należało w niej przyjąć niższą kwotę okresowej kary pieniężnej;
- ewentualnie, w ostateczności, obniżenie kwoty okresowej kary pieniężnej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania lub, w razie obniżenia przez Sąd kwoty okresowej kary pieniężnej, obciążenie każdej ze stron własnymi kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Wyrokiem z dnia 11 czerwca 1991 r. ⁽¹⁾, Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich stwierdził uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego nałożonym wspólnotowym ustawodawstwem z dziedziny polityki rybołówstwa. Wobec braku wykonania tego wyroku Komisja wniosła do Trybunału skargę na podstawie art. 228 WE i wyrokiem z dnia 12 lipca 2005 r. ⁽²⁾ na skarżącą nałożona została okresowa kara pieniężna, którą miała zapłacić Komisji za każdy okres sześciu miesięcy od chwili wydania wyroku, a także ryczałt. W następstwie tego wyroku Komisja prowadziła kontrole stanu wykonania przez skarżącą wyroku Trybunału z dnia 11 czerwca 1991 r. i stwierdziwszy, że skarżąca nie wykonała go w pełni, skierowała do niej decyzję wzywającą do zapłaty kar pieniężnych nałożonych na nią przez Trybunał Sprawiedliwości wyrokiem z dnia 12 lipca 2005 r. Jest to zaskarżona decyzja.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi szereg zarzutów.

Podnosi ona przede wszystkim, że należy stwierdzić nieważność spornej decyzji ze względu na brak kompetencji Komisji, ponieważ nie może ona wydawać decyzji zobowiązującej państwo członkowskie do uiszczenia okresowej kary pieniężnej nałożonej przez Trybunał w trybie art. 228 WE. Utrzymuje ona, że na podstawie art. 228 wyłącznie Trybunał posiada kompetencje do domagania się takiej zapłaty, ponieważ wymaga to uprzedniego stwierdzenia utrzymania się uchybienia.

Ewentualnie, skarżąca ponosi uchybienia proceduralne przy wydawaniu przez Komisję decyzji, wynikające z naruszenia prawa do obrony, ponieważ nie umożliwiono władzom francuskim skutecznego przedstawienia uwag zanim sporna decyzja została wydana.

Ewentualnie, w dalszej kolejności, skarżąca podnosi zarzut dokonania przez Komisję błędnej oceny środków podejmowanych przez Francję w celu pełnego wykonania wyroku Trybunału.

Ewentualnie, ponownie w dalszej kolejności, skarżąca podnosi, że biorąc pod uwagę podjęte przez nią od chwili wydania wyroku Trybunału środki wykonawcze, Komisja powinna była ustalić kwotę okresowej kary pieniężnej w mniejszym wymiarze.

Wreszcie, ewentualnie i w ostateczności, skarżąca uważa, że gdyby Sąd uznał, że Komisja nie ma prawa samodzielnie obniżyć kwoty okresowej kary pieniężnej nałożonej wyrokiem Trybunału, to Sąd powinien sam tego dokonać w ramach nieograniczonego prawa orzekania.

⁽¹⁾ Sprawa C-64/88 Komisja przeciwko Francji, Rec. str. I-02727

⁽²⁾ Sprawa C-304/02 Komisja przeciwko Francji, Rec. str. I-06263

Skarga wniesiona w dniu 8 maja 2006 r. — Philip Morris Products przeciwko OHIM (kształt paczki papierosów)**(Sprawa T-140/06)**

(2006/C 165/63)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Philip Morris Products SA (Neuchâtel, Szwajcaria) (*Przedstawiciele:* adwokaci T. van Innis i C. S. Moreau)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności wydanej decyzji i obciążenie OHIM kosztami postępowania
- ewentualnie, powołanie biegłego lub biegłych i zlecenie im zadań wskazanych przez skarżącą oraz stwierdzenie, że OHIM zobowiązany będzie pokryć koszty związane z wykonaniem tych zadań.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Przestrzenny znak towarowy przedstawiający paczkę papierosów dla towarów należących do klasy 34 (zgłoszenie nr 2 681 351)

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 4 i art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94. Skarżąca twierdzi, że zgłoszony znak towarowy ma dostatecznie odróżniający charakter i nie może być uznany za wspólny wszystkim właściwym towarom.

Skarga wniesiona w dniu 18 maja 2006 r. — Omya przeciwko Komisji**(Sprawa T-145/06)**

(2006/C 165/64)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Omya AG (Oftringen, Szwajcaria) (*Przedstawiciele:* C. Ahlborn, C. Berg, Solicitors, C. Pinto Correira, lawyer)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez Komisję Europejską w dniu 8 marca 2006 r. w sprawie COMP/M.3796 — Omya/J.M. Huber PCC;
- stwierdzenie, że koncentracja będąca przedmiotem sprawy COMP/M.3796 — Omya/J.M. Huber PCC powinna zostać uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2006)795 z dnia 8 marca 2006 r. w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw COMP/M.3796, w której na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw⁽¹⁾ zażądano, by skarżąca dostarczyła Komisji prawidłowych i kompletnych informacji na temat przejęcia przez nią działalności J.M. Huber Corporation w zakresie wytrąconego węgla wapnia (precipitated calcium carbonate) („zaskarżona decyzja”). Na skutek zaskarżonej decyzji harmonogram połączenia przedsiębiorstw został zawieszony i termin wydania ostatecznej decyzji w sprawie zgłoszonej koncentracji został przeniesiony z dnia 31 marca 2006 r. na dzień 28 czerwca 2006 r.

W zaskarżonej decyzji Komisja stwierdza, że skarżąca w odpowiedzi na wcześniejsze żądanie udzielenia informacji dostarczyła przynajmniej częściowo nieprawidłowych informacji. Skarżąca twierdzi, że pozostaje to w sprzeczności z wcześniejszym pismem Komisji, w którym uznała ona, że kompletne informacje zostały dostarczone.

Na poparcie swojego wniosku skarżąca powołuje się na naruszenie art. 11 ust. 1 i 3 rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, ponieważ (i) informacje, których zażądano w zaskarżonej decyzji, nie były konieczne do dokonania oceny koncentracji; (ii) żądane informacje zostały w pełni dostarczone wcześniej oraz (iii) wbrew zasadzie pewności prawa Komisja nie działała niezwłocznie.

Następnie skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja stanowi nadużycie władzy przez Komisję w świetle art. 11 ust. 3 rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, jako że wydając zaskarżoną decyzję, Komisja miała głównie na celu — zdaniem skarżącej — przedłużenie terminów przewidzianych we wspomnianym powyżej rozporządzeniu aniżeli zebranie koniecznych informacji.

W końcu skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja zawiodła jej uzasadnione oczekiwania co do tego, że spełniła ona obowiązek udzielenia żądanych informacji i że terminem wydania ostatecznej decyzji w sprawie zgłoszonej koncentracji był dzień 31 marca 2006 r. Zdaniem skarżącej oczekiwania te powstały na skutek wcześniejszego pisma Komisji, w którym uznała ona, że kompletne informacje zostały dostarczone, jak również na skutek późniejszego zachowania Komisji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (Dz.U. 2004 L 24, str. 1).

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 15 maja 2006 r. — Schmit przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa F-3/05) ⁽¹⁾

(Urzędnicy — Awans — Ocena — Termin na wniesienie zażalenia — Interes w działaniu — Niedopuszczalność)

(2006/C 165/65)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Nadine Schmit (Ispra, Włochy) [Przedstawiciele: P.-P. Van Gehuchten, P. Jadoul i Ph. Reyniers, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich [Przedstawiciele: J. Currall i L. Lozano Palacios, pełnomocnicy]

Przedmiot sprawy

Po pierwsze żądanie uchylecia decyzji z dnia 3 grudnia 2003 r., w której Komisja nie przyznała skarżącej awansu w ramach postępowania w sprawie awansu za rok 2003, po drugie żądanie uchylecia decyzji, na mocy której kompetencje, efektywność i przebieg służby skarżącej nie zostały objęte sprawozdaniem z przebiegu kariery zawodowej skarżącej za okres 2001-2002 i po trzecie żądanie odszkodowania i zadośćuczynienia z tytułu szkód i krzywd jakoby poniesionych przez skarżącą w wyniku wydania tych decyzji.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Każda ze stron ponosi własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 6 z 8.1.2005 (sprawa początkowo wpisana do rejestru Sadu Pierwszej Instancji pod nr T-419/04 i przekazana Sądowi do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej postanowieniem z dnia 15.12.2005)

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 18 maja 2006 r. — Corvoisier i in. przeciwko EBC

(Sprawa F-13/05) ⁽¹⁾

(Personel Europejskiego Banku Centralnego — Ogłoszenie o naborze — Akt niekorzystny — Postępowanie poprzedzające wniesienie skargi — Niedopuszczalność)

(2006/C 165/66)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Sandrine Corvoisier, Roberta Friz, Hundjy Preud'Homme i Elvira Rosati (Frankfurt nad Menem, Niemcy) [Przedstawiciele: G. Vandersanden i L. Levi, avocats]

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny [Przedstawiciele: H. Weenink i K. Sugar, pełnomocnicy oraz B. Wägenbaur, avocat]

Przedmiot sprawy

Wniosek o uchylenie ogłoszenia o naborze ECB/156/04 Europejskiego Banku Centralnego dotyczącego obsadzenia sześciu stanowisk „Records Management Specialists” oraz wniosek o uchylenie wszystkich decyzji wydanych w celu wykonania tego ogłoszenia o naborze, a także wniosek o odszkodowanie szkód, co do których uważa się, że zostały spowodowane wyżej wspomnianymi decyzjami

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Każda ze stron poniesie własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 132 z 25.5.2005 r. (sprawa zarejestrowana początkowo w Sądzie Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich pod nr T-126/05 i następnie przeniesiona do Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej postanowieniem z dnia 15.12.2005 r.)

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 31 maja 2006 r. — Frankin i in. przeciwko Komisji

(Sprawa F-91/05) ⁽¹⁾

(Emerytura — Przeniesienie uprawnień emerytalnych nabytych w Belgii — Oddalenie wniosków skarżących o wsparcie)

(2006/C 165/67)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Jacques Frankin (Sorée, Belgia) i inni [Przedstawiciel: F. Frabetti, avocat]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich [Przedstawiciele: D. Martin i L. Lozano Palacios, pełnomocnicy]

Przedmiot sprawy

Wniosek o uchylenie dorozumianego rozstrzygnięcia odmownego Komisji w przedmiocie przyznania skarżącym wsparcia na podstawie art. 24 regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich oraz wniosek o naprawienie szkód, jakie skarżący rzekomo ponieśli w związku z tą odmową

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Każda ze stron poniesie własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 315 z 10.12.2005 r. (sprawa zarejestrowana początkowo w Sądzie Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich pod nr T-359/05 i następnie przeniesiona do Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej postanowieniem z dnia 15.12.2005 r.)

Postanowienie Prezesa Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 31 maja 2006 r. — Bianchi przeciwko Europejskiej Fundacji Kształcenia

(Sprawa F-38/06 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Wniosek o zawieszenie wykonania i o zastosowanie środków tymczasowych)

(2006/C 165/68)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Irène Bianchi (Turyn, Włochy) (Przedstawiciel: M.-A. Lucas, avocat)

Strona pozwana: Europejska Fundacja Kształcenia (Przedstawiciel: M. Dunbar, dyrektor, G. Vandersanden, avocat)

Przedmiot sprawy

Zawieszenie wykonania decyzji z dnia 24 października 2005 r. w której Europejska Fundacja Kształcenia odmówiła przedłożenia skarżącej umowy członka personelu tymczasowego oraz zarządzenie środków tymczasowych.

Sentencja postanowienia

- 1) Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie.

Skarga wniesiona w dniu 8 maja 2006 r. — Kerstens przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa F-59/06)

(2006/C 165/69)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Petrus J. F. Kerstens (Overijse, Belgia) [Przedstawiciel: C. Mourato, avocat]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 11 lipca 2005 r. przyjmującej sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej (REC) skarżącego za rok 2004;
- uchylenie wyraźnej decyzji organu powołującego z dnia 6 lutego 2006 r. oddalającej zażalenie skarżącego nr R/769/05
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, będący urzędnikiem Komisji, kwestionuje oceny oraz punkty zasługi przyznane mu w ramach sprawozdania z przebiegu kariery za rok 2004. Skarżący podnosi naruszenie przepisów proceduralnych dotyczących dokonywania oceny i ogólnych przepisów wykonawczych do art. 43 regulaminu pracowniczego oraz oczywisty błąd w ocenie i naruszenie art. 43 regulaminu pracowniczego. W końcu skarżący zastrzega sobie prawo sformułowania trzeciego zarzutu dotyczącego nadużycia władzy.

Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2006 r. — Stump i Camba Constenla przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości

(Sprawa F-60/06)

(2006/C 165/70)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Krisztina Stump (Luksemburg, Luksemburg) i Carmen Camba Constenla (Luksemburg, Luksemburg) [Przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats]

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji o powołaniu skarżących na urzędników Wspólnot Europejskich w zakresie, w jakim ustalają ich grupy zaszerogowania przy naborze na podstawie art. 12 lub 13 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego;
- obciążenie Trybunału Sprawiedliwości kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swoich skarg skarżące podnoszą zarzuty bardzo zbliżone do zarzutów podnoszonych w ramach sprawy F-12/06 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz. U. UE C 86 z 8.4.2006 r., str. 48.

Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2006 r. — Sapara przeciwko Eurojust

(Sprawa F-61/06)

(2006/C 165/71)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Cathy Sapara (Haga, Niderlandy) (Przedstawiciele: G. Vandersanden i C. Ronzi, avocats)

Strona pozwana: Eurojust

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji z dnia 6 lipca 2005 r. o rozwiązaniu umowy skarżącej i przywrócenie jej do Eurojust od tego samego dnia;

- zasądzenie zadośćuczynienia za krzywdę doznaną przez skarżącą, ocenionego tymczasowo ex aequo et bono na kwotę 200 000 EUR, a także odszkodowania w wysokości wynagrodzenia skarżącej od lipca 2005 r. do 15 października 2009 r.

- obciążenie Eurojust kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, były członek personelu tymczasowego Eurojust, kwestionuje decyzję o rozwiązaniu jej umowy z końcem okresu próbnego.

Na poparcie swych żądań podnosi następujące zarzuty:

- naruszenie art. 14 warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich oraz art. 9 regulaminu pracowniczego;
- naruszenie ogólnej zasady prawa nakazującej uzasadnienie każdego aktu wpływającego negatywnie na interesy skarżącej;
- oczywiste błędy w ocenie okoliczności faktycznych prowadzące do błędnego stosowania prawa;
- naruszenie ogólnej zasady dobrej administracji i prawa do obrony;
- nadużycie władzy.

Jeżeli chodzi o wniosek o zadośćuczynienie i odszkodowanie, skarżąca uważa, że wielokrotnie padła ofiarą molestowania i zniesławienia.

Skarga wniesiona w dniu 23 maja 2006 r. — Guarnieri przeciwko Komisji

(Sprawa F-62/06)

(2006/C 165/72)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Daniela Guarnieri (St-Stevens-Woluwe, Belgia) (Przedstawiciel: E. Boigelot, avocat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji Komisji z dnia 5 sierpnia 2005 r. niekorzystnej dla skarżącej w zakresie, w jakim przez zastosowanie zasady zapobiegającej kumulacji, o której mowa w art. 67 ust. 2 regulaminu pracowniczego dokonuje ona odliczenia belgijskiej renty sieroczej od dodatku rodzinnego i postanawia w rezultacie, że określona kwota podlega zwrotowi z jej wynagrodzenia w oparciu o art. 85 regulaminu pracowniczego;

- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 14 lutego 2006 r. oddalającej zażalenie skarżącej na zaskarżoną decyzję;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, urzędnik Komisji i matka dwojga dzieci, otrzymywała na dziecko dodatek, o którym mowa w art. 67 ust. 2 regulaminu pracowniczego. Po śmierci małżonka w dniu 19 kwietnia 2005 r. poinformowano ją, że wskutek zmiany art. 80 regulaminu pracowniczego, nie będzie jej wypłacana renta sieroca. Otrzymała natomiast dodatek rodzinny i rentę sierocą od administracji belgijskiej. Jako że całkowita kwota świadczeń wypłacanych przez tę ostatnią przewyższała wysokość wspólnotowych dodatków rodzinnych, Komisja uznała, że skarżąca nie miała już prawa do tych ostatnich dodatków.

Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi przede wszystkim naruszenie art. 67 ust. 2 regulaminu pracowniczego. Bowiem jej zdaniem świadczenia otrzymywane od administracji belgijskiej nie są świadczeniami tego samego rodzaju co te wypłacane przez Wspólnotę i nie powinny zatem powodować obowiązku zwrotu, o którym mowa w tym przepisie.

Skarżąca podnosi ponadto naruszenie obowiązku uzasadnienia każdej indywidualnej decyzji, o którym mowa w art. 25 regulaminu pracowniczego, naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, bezpieczeństwa prawnego, równości traktowania i dobrej administracji, a także obowiązku starannego działania.

Podnosi ponadto zarzut bezprawności rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 723/2004 z dnia 22 marca 2004 r., zmieniającego Regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i warunki zatrudnienia innych pracowników⁽¹⁾ w części, w której zmienia on art. 80 ust. 4 regulaminu pracowniczego bez przyjęcia przepisów przejściowych. Według skarżącej bowiem, likwidacja renty sieroczej dla dzieci, których zmarły rodzic nie był urzędnikiem lub członkiem personelu tymczasowego powinna zawierać przepisy przejściowe pozwalające na wszelkie uktualialne obliczenia w ich sytuacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 124 z 27.04.2004, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2006 r. — Bergström przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa F-64/06)

(2006/C 165/73)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ragnar Bergström (Linkebeek, Belgia) [Przedstawiciele: T. Bontinck i J. Feld, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji indywidualnej dotyczącej zmiany statusu pracownika tymczasowego na status urzędnika, zawartej w akcie powołania wywołującym skutki prawne z dniem 16 września 2005 r., zakomunikowanym skarżącemu w dniu 28 września 2005 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W dniu 26 kwietnia 2006 r. skarżący został powiadomiony o tym, że wygrał konkurs otwarty COM/A/3/02, ogłoszony w dniu 25 lipca 2002 r., służący utworzeniu listy rezerwowej administratorów w ramach ścieżki kariery A7/A6. Po wejściu w życie nowego regulaminu skarżący został powołany jako urzędnik na to samo stanowisko, jakie zajmował będąc pracownikiem tymczasowym i został zaszeregowany do kategorii zaszeregowania A*6 stopień 2, zgodnie z przepisami załącznika XIII regulaminu pracowniczego.

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi naruszenie art. 31 i 62 regulaminu pracowniczego oraz art. 5 i 2 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego.

Ponadto skarżący podnosi naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, zasady ochrony praw nabytych, zasady równego traktowania urzędników tej samej kategorii lub służby.

Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2006 r. — Pereira Sequeira przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa F-65/06)

(2006/C 165/74)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Rosa Maria Pereira Sequeira (Bruksela, Belgia) [Przedstawiciele: T. Botninck i J. Feld, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji indywidualnej dotyczącej zmiany kategorii zaszeregowania ze skutkiem od dnia 16 sierpnia 2005 r., o której skarżąca została powiadomiona w dniu 19 września 2005 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, będąca laureatem konkursu wewnętrznego COM/PC/04, została powołana do służby jako urzędnik i zaszeregowana do grupy zaszeregowania C*1, to znaczy do tej samej grupy, do której była zaszeregowana zgodnie z ostatnią umową zwartą przez nią jako pracownik tymczasowy. Otóż, mimo iż wcześniej skarżąca korzystała z korzystniejszego zaszeregowania, jej grupa zaszeregowania została obniżona do grupy zaszeregowania C*1 przed powołaniem jej do służby jako urzędnika.

W uzasadnieniu skargi skarżąca ponosi naruszenie art. 31 i 62 regulaminu pracowniczego oraz art. 5 i 2 załącznika XIII do tego regulaminu.

Ponadto skarżąca podnosi naruszenie zasady uzasadnionych oczekiwań i ochrony praw nabytych.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 13 czerwca 2006 r. — Maccanti przeciwko CESE

(Sprawa F-81/05) ⁽¹⁾

(2006/C 165/75)

Język postępowania: francuski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 281 z 12.11.2005

III

(Powiadomienia)

(2006/C 165/76)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 154 z 1.7.2006.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 143 z 17.6.2006.

Dz.U. C 131 z 3.6.2006.

Dz.U. C 121 z 20.5.2006.

Dz.U. C 108 z 6.5.2006.

Dz.U. C 96 z 22.4.2006.

Dz.U. C 86 z 8.4.2006.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur/lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
